

57	+3	59	M. Vonder	12+1	4	1	7	4½	37	51	+1	1452	1465	1588	1497	1137	124
58	-4	98	H. Puyker	17	7	1	9	7½	44	63	+3	1416	1456	1541	1499	1126	123
59	-1	24	M. Kahn	4+1	2	1	1	2½	62	49	+1	2026	2018	1848	1939	1111	122
60	-1	14	E. Petersma									1752	1752		1752	1084	121
61		57	C. Simoons	4	2	2	2	50	34			1590	1618	1843	1843	1072	120
62	-6	76	R. Eckstein	4+1	1	1	2	1½	37	60	+1	1408	1410	1522	1431	1062	119
63	+1	70	R. Schaper	1		1		½	50	51	+1	1860	1856	1764	1764	1043	118
64	+1	103	T. Wetten	5	2		3	2	40	65	-1	1700	1670	1623	1551	1041	117
65	+4	38	P. v.d. Werf	13+1	4	2	7	5	38	58	-2	1609	1570	1627	1544	1038	116
66	+4	61	G. Lörcinzy									1440	1440		1440	1030	115
67	-5	80	D. Rosenbaum	3	2		1	2	66	63	-1	1200	1256	1728	1850	1011	114
68	-1	112	D. Kamphuis	3	1	1	1	1½	50	48	+1	1912	1896	1761	1761	1003	113
69	+6	68	C. O'Mahony	7	4		3	4	57	68	+1	1599	1616	1591	1642	995	112
70	-2	23	M. Pos	2	1	1		1½	75	66		2020	2013	1687	1880	979	111
71	+2	107	T. Musovic	9	3	1	5	3½	38	62	-1	1600	1573	1602	1522	974	110
72	+6	22	J. Kalma	11	3	2	6	4	36	51	-1	1762	1695	1704	1605	946	109
73	-2	72	W. Cornelissen									1708	1708		1708	936	108
74	-8	79	G. Sylbing	11	2	4	5	4	36	52	-1	1645	1575	1558	1459	929	107
75	+1	64	R. van Slooten	4	1	1	2	1½	37	57		1663	1636	1558	1466	892	106
76	+9	85	P. Gorički	15	5	1	9	5½	36	61	-1	1200	1287	1537	1440	880	105
77	-3	113	H. Hoonstra	1		1		½	50	41	+1	1970	1963	1800	1800	874	104
78	-6	74	H. de Heer	2	1		1	1	50	92		1721	1702	1427	1427	850	103
79	-2	36	M. Nieuwenhuis									1887	1887		1887	850	102
80	-1	50	P. Ruhe	1			1			23	+1	1812	1787	1554	1490	847	101
81		78	J. Bruijn									1169	1169		1169	827	100
82		77	J. Kónst	8	2	1	5	2½	31	55	-2	1594	1536	1560	1421	825	99
83		86	J. Titulaer	5	1	1	3	1½	30	51	-1	1573	1581	1831	1682	816	98
84	+12	114	R. Hillebrandt	3+1	2		1	2	66	85		1700	1714	1672	1794	816	97
85	+1	58	S. Kuypers	14	4	1	9	4½	32	69		1404	1370	1479	1347	809	96
86	-2	88	W. Kraaij	4	1		3	1	25	85		1634	1570	1349	1156	798	95
87		109	P. Wieling	3	1	1	1	1½	50	93	-1	1200	1208	1292	1292	765	94
88		20	E. Beugelink									1885	1885		1885	744	93
89	-9	81	M. Klijnkramer	6	1		5	1	16	50		1367	1365	1656	1380	740	92
90		105	N. Scheps	2	1		1	1	50	74		1200	1215	1427	1427	727	91
91	-2	33	K. Sterrenburg									2008	2008		2008	720	90
92	-1	37	D. v. Rappard									2011	2011		2011	719	89
93	-1	46	A. Troost									1613	1613		1613	697	88
94	-1	62	D. Groot									1400	1400		1400	696	87
95	-1	65	R. van Gompel									1747	1747		1747	695	86
96	-1	69	R. Fritschy									1648	1648		1648	673	85
97		82	Y. Stein									1600	1600		1600	672	84
98		83	J. Selier									2018	2018		2018	671	83
99		84	B. Faber									1652	1652		1652	649	82
100		87	R. v.h. Kaar									2125	2125		2125	648	81
101		89	R. Lith									2061	2061		2061	647	80
102	+6	99	H. van Keulen	12	3	2	7	4	33	84		1077	1134	1419	1297	645	79
103	-1	91	W. Moes									1911	1911		1911	624	78
104	-1	93	G. Jonkman									1730	1730		1730	623	77
105	-1	94	J. van Hulst									1700	1700		1700	601	76
106		96	H. Andrioli									1400	1400		1400	600	75
107		97	F. de Vreeze									1678	1678		1678	599	74
108	-3	116	C. Wenneker	3	1		2	1	33	106	-1	1200	1187	1218	1096	570	73
109	+1	71	J. Hoogenboom	3	1		2	1	33	83	+1	1550	1529	1487	1365	570	72
110	-1	117	M. de Mie	1			1			84	-1	2100	2072	1700	1707	551	71
111		102	M. Voorneveld	1			1			83	+1	1605	1589	1573	1396	530	70
112		110	S. Jacquot	1			1			39	+1	1200	1199	1674	1244	529	69
113		111	R. Balkenende	2			2			47		1800	1766	1747	1488	505	68
114		95	S. Teunisse	2			2			81		1200	1178	1302	992	485	67
115		100	J. v.d. Klauw	17+1	2	2	13	3	17	77		1254	1172	1414	1148	465	66
116		108	P. Treumann	13	1	1	11	1½	11	76	+1	1200	1145	1459	1116	361	65

februari 2000

Colofon

CaïssaNieuws is het clubblad van de schaakvereniging Caïssa
opgericht 1-5-1951
Clublokaal: Oranjehuis
Van Ostadestraat 153 - 1073 TK
Amsterdam
Telefoon 679 55 59 - clubavond: dinsdag
Voorzitter
Frans Oranje
Oudezijds Voorburgwal 109 C
1012 EM Amsterdam
Telefoon 020 627 70 17
E-mail FOranje@cable.A2000.nl
Wedstrijdleider interne competitie
Steven Kuypers
Jan Mensplein 56
1013 CT Amsterdam
Telefoon 020 620 67 40
E-mail steven@kuypers.demon.nl
Wedstrijdleider externe competitie
Theo Weijers
Spaarndammerstraat 143²
1013 TG Amsterdam
Telefoon 020 688 13 12
Secretaris
Peter van der Werf
Staalstraat 22"
1011 JM Amsterdam
Telefoon 020 623 43 32
Peningmeester
Tony Slengard
KNSM-laan 218
1019 LM Amsterdam
Telefoon 020 6849660/4189762 (privé)
tonyslengard@netscape.net
Giro 460 28 82 t.n.v. SV Caïssa - A'dam
Materiaalbeheer
Mirjam Klijnkramer
Holendrechtstraat 19 A
1078 TN Amsterdam
Telefoon 020 679 45 65
E-mail mklijnk@dds.nl
Redactie
Tony Lith
Tweede Helmersstraat 42 hs
1054 CL Amsterdam
Telefoon 020 683 44 92
E-mail tonylith@xs4all.nl

Inhoud

4. Het eerste tweedst.
6. Michaël Wunnink analyseert.
7. Hans de Vilder analyseert.
7. Huilen bij Zuylen.
10. Het vijfde schaakt stug door.
11. Jeroen door gekken omringd?
14. Het zesde weer op de grond.
16. Karel v. d. Weide: ongebroken.
19. Johan van Hulst kras.
22. Gerard licht Leo voor.
24. Leo in de problemen.
26. Jong-Caïssa.
27. Menno helder.
29. Frans versuft, Hajo analyseert.
en verder ...

De uitslagen en de stand 31 -36

Agenda

- 22 februari
ronde 22
Caïssa 5 - Isolani 2
- 29 februari
Caïssa 6 - Almere 3
De Pion 5 - Caïssa 8
ronde 23
- 7 maart
Caïssa 3 - Euwe 3
ronde 24
- 14 maart
Caïssa 4 - Almere 2
ronde 25
- 21 maart
Tal 6 - Caïssa 7
- SGA-cup halve finale: Caïssa - Amstel
ronde 26
- 25 maart
KNSB - competitie uit
- 28 maart
ronde 27

Redactioneel

De tijd

Eigenlijk is er niet zoveel veranderd. We leven nu in de eenentwintigste eeuw, het tweede millennium, etcetera, en alles is bij het oude gebleven. Ook de Fisher-klokken hebben de eeuwwisseling zonder problemen doorstaan. Voor de schaker is er dus geen vuiltje aan de lucht.

Ook voor de redactie is er weinig veranderd. Zoals meestal het geval is, is dit nummer op het allerlaatste nippertje in blinde haast samengesteld. Altijd is er wel iets niet te vinden of zoek, maar je moet met een totaalproduct komen, zeg maar, en met lege plekken gaat het niet. Zoeken dus.

Over bijdragen valt er niets te klagen. Dit keer bleef er zelfs bijna iets over. Dennis had een leuke partij in de interne gezien en er wat commentaar bij gevraagd, zonde om niet te gebruiken dus. Daarom ziet de achterkant er niet helemaal optimaal uit. Nou ja, het gaat om de inhoud hoor ik u zeggen en dat is ook zo. Maar het oog wil ook wat.

In dit nummer vindt u niet alleen de verslagen, (waaronder één van Jeroen Hoogebloom) maar ook een paar analyses van partijen van Michaël, Menno en Hajo. Van de vorige wedstrijd tegen Euwe lag nog een partijanalyse van Hans de Vilder.

En: als nieuw element in dit nieuw nummer een interview met een oud-Caïssaan die als schaker naam begint te maken: Karel van der Weide. Hij was bereid om wat vragen te beantwoorden over zijn vorderingen in het professionele schaken. Ook gaat hij in op de manieren waarop hij probeert zijn spel te verbeteren.

Het was nou niet direct het beste moment voor het gesprekje, want in Rotterdam werd hem de weg naar deelname aan het kam-

omslagtekening: Adrian Harrison

pioenschap van Nederland geblokkeerd door een relatief onbekende Limburger, Martijn Dambacher (die eerder Albert Bles uitschakelde). Karel stelt zich zo te zien professioneel op en richt zich vol vertrouwen op de toekomst.

De club heeft subsidie gekregen voor het werven van jeugdleden. Zoals u weet is het belangrijk dat we wat jonge aanwas binnen krijgen. Het is de bedoeling dat we in ieder geval leden gaan werven op Koninnedag bij het snelschaken in het Vondelpark. Als u iemand weet, of een idee hebt, laat het weten!

Schaaktitel voor Bobby Fischer

RIJSWIJK, 3 JAN. De Amerikaan Bobby Fischer is de beste schaker van het afgelopen millennium. De voormalig wereldkampioen werd niet verkozen boven de Rus Kasparov. Beste Nederlander werd Max Euwe op de twintigste plaats. Jan Timman werd 24ste. Deep Blue, de computer die Kasparov in mei 1997 in een korte match versloeg, eindigde op een gedeelde 62ste plaats. (ANP)

Ledenlijst

Binnenkort zal een bijgewerkte ledenlijst geplaatst worden. U hoeft daar niet op voor te komen. Als dat het geval is moet u de redactie of het bestuur daarvan op de hoogte te brengen.

~~mutatiesmutatiesmutatiesmutatiesmutaties~~

Peter van der Werf

Hartelijk welkom is: David Clapper.

Dimitri Rosenbaum heeft opgezegd.

Het ledental per 1 maart: 112.

De Caïssa-homepage

www.homepages.hetnet.nl/~svcaïssa/

1 HET EERSTE

Daklozen niet gewenst

Menno Meier

Caïssa - Hardenberg 6 - 4

Zaterdag 5 februari speelde ons eerste team thuis tegen Hardenberg. Een impressie van de gespeelde partijen.

Michaël speelt de Panov-variant. Dit is een van de gevaarlijkste bestrijdingswijzen tegen de Caro-Kann, die tegelijkertijd een bijzondere nauwkeurigheid van de wit-speler eist. In ruil voor een gevaarlijk initiatief wordt wit opgezadeld met een geïsoleerde d-pion, en in sommige varianten een kapotte koningsstelling. Als zwart de kans krijgt te rokeren en zijn stukken harmonisch te ontwikkelen, door bijvoorbeeld een paard op het stopveld d5 te plaatsen, staat hij prima. **Michaël** houdt echter de zwarte koning in het midden, en vloert zijn tegenstander nog voor de rwintigste zet. Zie Michaël's eigen commentaar op deze mooie aanvalsminiatur. **Elwin** is als eerste klaar. Hij laat een kansrijke stelling glippen en moet genoeg nemen met remise.

Niek speelt op bord 1 de charmante Kengisvariant van de Aljechinverdediging. Dat gaat zo: na 1. e4 Pf6 2. e5 Pd5 3. d4 d6 4. Pf3 speel je niet 4. .. Lg4, maar 4. .. dxe5 5. Pxe5 g6. Als wit het paard aanvalt met 6. Lc4 geef je het een steuntje in de rug met ..c6 en handhaaft het zo lang mogelijk op d5. Alle zwarte stukken kunnen spelen. Zwarts tegenspel ligt op de damevleugel, waar hij zijn pionnen opspeelt om verzwakkingen af te dwingen en misschien een vrijpion te creëren. Na weer een enerverend tijdnoodduel voor de eerste tijdcontrole is dat inderdaad gelukt. Niets koningspionnen zijn echter zwak. Bij de tweede tijdnoodduel verliest **Niek** een

stuk en de partij.

Jaap speelt tegen het jeugdtalent Remmel. Beide spelers investeren veel tijd in de opening, waarin de witspeler met een vroeg g4 Jaaps Siciliaan aanvalt. In het ingewikkelde middenspel met de zwarte koning in het midden verzuimt wit Jaaps verdediging plat te slaan. De kansen keren, en in tijdnood maakt **Jaap** het gedegen af.

Robert heeft met wit op bord vier de hele partij initiatief. Gecombineerd met latente dreigingen tegen de koning verzamelt hij kleine voordeeltjes. Als hij echter na enkele uren spelen de balans opmaakt, moet hij constateren dat hij ondanks het loperpaar in open stelling geen vuist kan maken tegen het paardpaar van zijn tegenstander, en eerder iets slechter staat. Remise.

Bij afwezigheid van **Hajo**, die op vakantie in Boedapest was, speelt **Gerard** op bord 5. Voor de stelling na zo'n twaalf zetten maakt dat waarschijnlijk geen verschil: beiden spelen de Winawer- of pionnenroofvariant van het Frans. **Gerard** heeft voor de pion vrij snel winnende compensatie in handen. Op het moment dat hij denkt de beslissende slag te kunnen slaan, komt zijn tegenstander met een venijnige dameuitval naar de zwarte koning. **Gerard** mist de beste zet, herstelt zich, maar moet berusten in remise door zetherhaling.

Van de verwickelingen in Wans partij begrijp ik niets. **Wan** verliest een stuk, maar jaagt tegelijkertijd de zwarte koning voor zijn pionnen, en heeft volgens mij een winnende aanval in handen. Even later zijn echter de meeste stukken geruild en rest er een toreneindspel dat in remise verzandt.

Hans speelt een goede partij. Zijn tegenstander ontplooit in een Benoni weinig initiatief, dat hierdoor volledig aan zwarte zijde komt te liggen. **Hans** dringt de witspeler een achtergebleven b-pion op, die hij vervolgens met al zijn stukken belegert.

Aangespoord door een weddenschap met **Theo**, waarin op straffe van een avond drank betalen als hij bij de dertigste en zevenendertigste zet respectievelijk nog 10 en 1 minuut op de klok moet hebben, speelt hij iets sneller dan normaal. Dit weerhoudt hem niet de spanning er fijn in te houden, en de veertigste zet inderdaad in de laatste halve minuut te doen. In **Hans'** tijdnood panikeert de witspeler, en offert in een laatste stuipreuking een loper in verloren stelling. Om vervolgens op te geven.

Avni staat bereidwillig zijn rustige plaats bij het raam af aan **Robert**, en speelt dit keer midden in de zaal. Vlak voor de 40ste zet geeft hij de pion op a2 kado. Een béetje schaker speelt minstens een keer per partij toren ad1, toch? Zijn tegenstander slaat gewoon. Vanaf dit moment recht **Avni** de rug, en speelt alsof hij echt verstand van schaken heeft. In het zesde speeluur zet hij zijn pion achter om in een pion voor. Het resulterende eindspel K-T-pi tegen K-T is echter remise. **Avni** heeft duidelijk coaching nodig: hij dént dat hij een taticus is die het in elke fase van het spel van de aanval op de koning moet hebben, maar in werkelijkheid schuilt er een groot strateeg in hem. Gewoon alles ruilen en winnen in het eindspel.

Ook **Pieter** speelt een lange partij die de gehele dag binnen de remisemarges blijft. Vanaf een uur of drie is zowel het witte als het zwarte leger gereduceerd tot koning, witveldige loper en een handvol pionnen. **Pieter** en zijn tegenstander spenderen er uren aan, maar komen niet verder.

Geen KNSB-zaterdag zonder incident. Dacht ik dit keer alles onder controle te hebben, de onrust kwam nu van buiten. Terwijl **Robert** in alle rust in de verste uithoek van de zaal zijn partij speelde, de gordijnen gesloten waren om toch vooral niet afgeleid te worden door het felle eerste

voorjaarslicht, en iedereen lekker aan het schaken was, werd de hal voortdurend bezocht door daklozen op zoek naar een kop koffie en elkaar. Helaas voor hen is het Oranjehuis een aantal zaterdagen van het jaar het domein van schakers, en zijn ze niet gewenst. Om de daklozen buiten de deur te houden heeft **Makom** een oppasser aangesteld. Aan hem de taak daklozen en schakers uit elkaar te houden. Soms is het makkelijk: de man in survivalskleding met de walkman knetterhard op zijn oren die het gebouw betreedt met een uitbundige middagsgroet aan iedereen, wordt schielijk verwijderd. Soms is het moeilijk. Als **Ferdinand** het Oranjehuis binnenkomt, gekleed in lichtgrijs ski-jack, met een stijlvolle driedagenbaard, de verkreukelde Blokkertas losjes over de schouder gedrapeerd, verspert de oppasser hem de weg. "Er is een schaaktoernooi aan de gang. Er is geen inloophuis. Wilt u het pand verlaten?" is zijn tekst. "Nee." is Ferdinands antwoord, de man verder negerend. Dat gaat de oppasser te ver. Mijn suspoging - **Ferdinand** is écht een sterke schaker hoort sterft in schoonheid. "Ik wens met respect behandeld te worden!", roept de oppasser als hij zijn spullen bij elkaar grist en naar de uitgang beent. Ik kijk naar **Rik** die, gestoord in zijn middagslaapje, het voorval gadeslaat. **Rik** grijnst.

Door de winst op Hardenberg delen we met nog vier ronden te gaan de tweede plaats met Schaakstad Apeldoorn. Oegstgeest, met op de topborden Nikolic en Sosonko, staat bovenaan. Zaterdag 26 februari spelen we uit tegen Philidor Leeuwarden, dat met een matchpunt minder vlak achter ons staat. We moeten **Niek** dan missen, want die is deze week voor twee maanden afgereisd naar India. In Leeuwarden treffen we naast andere sterke spelers als Sipke Ernst en Bruno Tondivar ook

Karel van der Weide. Wij zijn echter niet geïntimideerd en bereiden ons met gebruikmaking van de geheime database van Dennis grondig voor....

Analyse Michaël Wunnink

M. Wunnink - Hollmann
Amsterdam, 6.2.00

1. e4 c6 2. d4 d5 3. ed5 cd5 4. c4 Pf6 5. Pc3 Pc6 6. Pf3 Lg4 7. cd5 Pxd5 8. Db3 Lxf3 9. gf3 Pb6! De zet is minder gebruikelijk dan 9. ... e6 waarna het moeilijk is om voordeel aan te tonen na 10. Db7 Pd4 11. Lb5 Pb5 12. Dc6 Ke7 13. Db5 Dd7 10. d5 Pd4 11. Lb5† Pxb5? De kritieke variant is 11. ... Pd7 12. Da4 Pb5 13. Db5 g6! 14. 0-0 Lg7 15. Te1 0-0 16. Lg5!

12. Pxb5! a6 Ontwikkelingszetten verliezen direct: 12. ... g6 13. Dc3± (met de dreigingen 14. Pc7 en 14. Dh8) of 12. ... e6 13. de6 fe6 14. De6 De7 15. Pc7 ±

13. Pc3 e6!?? Hoewel de zet allerminst een verbetering van de zwarte stelling is lijkt dit mij toch nog de beste poging om er iets van te maken. Op 13. ... g6 volgt 14. Le3 en 15. Ld4. (Wat mij betreft is het een dagelijks gebruik om iets slechts te doen om nog een beetje het idee te hebben ergens mee bezig te zijn, dus ik heb er toch nog maar een uitroep teken bijgezet, maar dit terzijde!)

14. de6 fe6 15. 0-0 Het eindspel na 15. De6 De7 16. De7 Le7 leek me ondanks de pion meer (op f3 wel te verstaan!) te moeilijk om te winnen, alhoewel het zeker een comfortabele middag zou hebben betekend om risicoloos op winst te spelen. Nu dreigt wit wel op e6 te nemen, omdat De7 dan niet meer mogelijk is.

15. ... Lc5 om na 16. Dxe6 De7 gevolgd door (afhankelijk van waar de witte dame heengaat) kort danwel lang te rocheren. Na 15. ... Pd5 is 16. Td1 waarschijnlijk het meest nauwkeurig, met de pointe 16. ... Db6 17.

Pd5 Db3 18. Pc7 ±
16. Pe4! dreigt Pc5 en brengt ook Lg5 in de stelling.

16. ... Pd7 Andere zetten leiden ook tot verlies: 16. ... Ld4 17. De6 De7 18. Pd6 Kf8/d8 19. De7 Ke7 20. Pf5 en 21. Pd4 ±; 16. ... Tc8 17. De6 De7 18. Pc5 Tc5 19. Db6 ±; 16. ... De7 17. Pc5 Dc5 18. Le3 ± en b6 valt; 16. ... Le7 17. De6 ± en zwart kan geen vin meer verroeren.

17. Lg5 17. Dxe6† De7 duurt langer en laat zwart zijn thema toe: De6, De7 evt. gevolgd door een rochade. Dat wil nog niet zeggen dat 17. Dxe6† slecht is, maar 17. Lg5 lijkt me sterker!

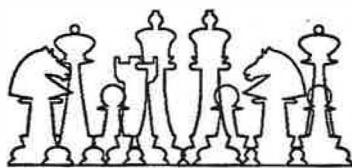
17. ... Db6 diagram

Nu staat zwart eindelijk klaar voor 0-0. Als wit nu niet snel toeslaat is er weinig van zijn voordeel over.

18. Pxc5! met de zeer belangrijke pointe dat Db6 ongedekt staat na 18. ... Pxc5. Aangezien op 18. ... Dxb3 19. Pb3 volgt met een stuk meer, moet zwart op c5 nemen met de dame.

18. ... Dxc5 19. Dxe6 Kf8 20. Lf4! met mat of damewinst. 1-0

Eind vorig jaar won Caissa van Euwe! U weet wel. Van die wedstrijd heeft u (i.v.m. tijd- en ruimtegebrek) nog de analyse te goed die Hans de Vilder maakte van de overwinning die Niek behaalde op Gert-Jan van der Hoeven.

Duister moment

Hans de Vilder

Euwe - Caissa

Niek Narings - Gert-Jan van der Hoeven
Amsterdam, 11.12.99

1. e4 d6 2. d4 Pf6 3. Pc3 g6 4. Le3 c6 5. Dd2 Pbd7 6. f3 b5 7. Ph3 Lb7 8. Le2 a6 9. Pf2 Dc7 10. 0-0 Lg7 11. a4 0-0 12. Lh6 e5 13. Lxg7 Kxg7 14. dxe5 dxe5 15. De3 b4 16. Pb1 a5 17. Pd2 c5 18. Tad1? Tot zover typisch Pirc-spel van beide kanten. Deze zet lijkt me fout. Als er toch een toren gespeeld moet worden, dan zonder meer Tfd1. 18. b3! was de aangewezen zet. De a-toren moet eventueel naar c1 kunnen.

18. ... Pb6 19. b3 La6 20. Lxa6 Txa6

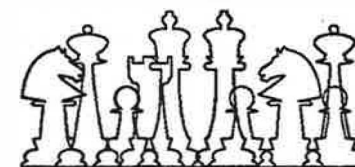

21. Pd3? 21. c3! lijkt me aangewezen, dan kan op 21. ... c4 22. Tc1! volgen.

21. ... Pfd7?? Onbegrijpelijk, dit is niet te volgen. Gert-Jan speelt z'n hele leven de Pirc. Het duisterste moment van de dag. Na 21. ... c4 staat zwart beter

22. Pb2 Gelukt! Wit staat geweldig.
22. ... Pc8 23. Pdc4 Te6 24. Td2 Pd6 25. Pxd6! 25. Td5! houdt alles vast.

25... Txd6 26. Txd6 Dxd6 27. Td1 De6 28. Pc4 28. Td5!
28. ... Pb6 29. Pxb6 Dxb6 30. Td5 Td8 31. Dxc5 Dxc5† 32. Txc5 Td2 33. Txa5 1-0

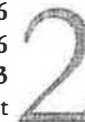

HET TWEEDE

Dennis Breuker

Caissa 2 – Oud Zuylen: om te huilen

"Lajeninaja" – Doe Maar

Nummer 7 (Caissa 2) tegen nummer 2 (Oud Zuylen). Vooraf had ik getekend voor een gelijkspel. Maar na het wedstrijdverloop denk ik daar anders over. Bord 1, 2, en 3 hebben allemaal een half punt vergooid. Waarom is nou niet 1 van die halve punten wel naar ons toegegaan? Helaas, het heeft niet zo mogen zijn. Ons tweede gelijkspel dat een overwinning had moeten zijn. Kostbare matchpunten gaan zo verloren in deze gekke poule waar veel gelijkspelen vallen.

De voortekenen waren niet gunstig: Rik Lith (bord 1) speelde als vanouds erg snel en stond ook als vanouds een stuk beter. Totdat hij een erg simpel vorkje toeliet en een stuk kwijtraakte. 0-1. En dat al om half drie! Gelukkig deed Tom Spits (bord 8) een uur later wat van hem verwacht werd, en onze topscorer won gedecideerd. 1-1. Hij heeft nu een score van 4½ uit 5 met een enorme TPR. Klasse.

De rest van de bordes stonden allemaal iets in ons voordeel, op Michiel Pos na. Dat bleef lang zo, en toen Jildo Kalma (bord 7) remise kreeg aangeboden nam hij dat aan. 1½-1½. Kees Sterrenburg (bord 7

4) had een pion gewonnen, maar zijn tegenstander had zeker compensatie. Toen de pion werd terugveroverd ontstond er een remiseachtige stand die remise werd gegeven. **2-2. Dennis Breuker** (bord 5) offerde op zet 9 een kwaliteit in de veronderstelling het gevangen paard op a8 snel op te halen. Dat werd pas 16 zetten later geslagen, maar toen stond hij dan ook erg goed. Na wat onbegrijpelijke pionoffers en zeer lang doorspelen van de tegenstander was het punt uiteindelijk binnen. 3-2.

Op dit moment zag het er goed uit: **Jeroen Selier** (bord 2) had een toreneindspel met een pion meer, dat bij correcte verdediging waarschijnlijk remise zou zijn, maar hij kon het zeker proberen en deed dat ook. **Michiel Pos** (bord 3) had verloren gestaan, maar was zich aan het terugvechten in een toreneindspel met een pion minder. **Theo Weijers** (bord 6) tenslotte stond in een remiseachtig eindspel dat eerder beter voor hem dan voor de tegenstander was.

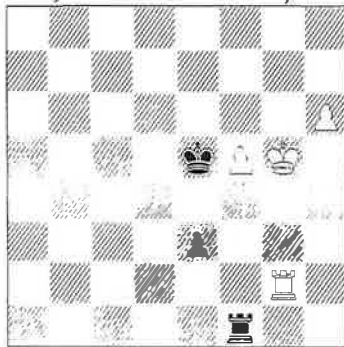
Michiel was zich zo goed aan het verdedigen dat hij inmiddels een elementair remise-eindspel op het bord had gekregen. Zie **diagram**.

Wit was in al zijn optimisme 1 veld te ver gelopen met zijn pion en nu is het remise. Zwart (**Michiel**) hoeft niets anders te doen dan met zijn toren over de a-lijn te bewegen. Wanneer de witte koning naar b7 loopt

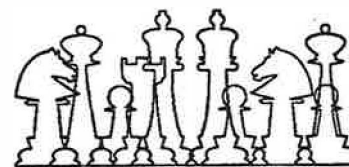
moet zwart van achteren schaakjes geven totdat de koning weer van de pion "los" is. Dan is het weer genoeg om op de a-lijn heen en weer te blijven gaan. Simpel. Er zijn twee vallen waar zwart in kan trappen: hij kan 1. .. Kf7? spelen, wat verliest na 2. Th8! Txa7 3. Txb7† en zwart verliest de toren. De andere val kwam helaas op het bord. **Michiel** speelde 1. .. Td1† (nog niet fout, maar consequent is op de a-lijn blijven) 2. Kc4 Tc1† 3. Kb3 en hier ging **Michiel** even nadenken. Voor de grap, dacht ik in mijn onnozelheid. Hij moet natuurlijk gewoon Ta1 spelen. Maar wat gebeurde deed mijn hart een slag overslaan: 3. .. Tb1†?? 4. Ka2 en zwart is verloren. Pas na 4. .. Tb6 5. Tg8† besefte **Michiel** dat: 5. .. Kxg8 6. a8D† en wit wint. Normaal heb je dan nog kans op een vesting met zwart, maar de toren gaat eraf na K{fg}7. Da7†... 3-3.

Bij **Theo** was inmiddels een ongelijk lopereindspel ontstaan waar hij minder stond. Ik dacht eerst dat hij het zelfs zou gaan verliezen, maar gelukkig had ik het mis en was het nog steeds remise. 3½-3½. **Jeroen** was nog bezig en had iets uit niets kunnen maken (of eigenlijk: veel uit weinig). 4-4 zou dus wel lukken, maar wellicht zat er nog een winst in. Na wat gemanoeuvree was de volgende stelling ontstaan (uit mijn hoofd, dus misschien klopt het niet helemaal, maar het idee zit er in):

Na 1. h7 speelde zwart 1. .. Txf5†? (1. .. Th1 was nog remise na 2. Kg6 Txb7! 3. Kxb7 Kxf5 en wit moet de toren geven voor de vrije e-pion). Ook 2. Te2 helpt m.i. niet na 2. .. Ke4 3. Kg6 Tg1† 4. Kf7 Th1 5. Kg7 Tg1† 6. Kg8 Th1 en nu is de enige winstpoging 7. f6, maar na 7. .. Txb7 lijkt me dat ook remise). Dit was de kans waar Jeroen de hele tijd op had zitten te wachten. Na ruim 6 uur spelen reageerde een enigszins vermoeide Jeroen helaas met 2. Kg6? (na 2. Kh6! Tf8 3. Tg8! wint wit). De partij ging verder met 2. .. Tf8! 3. Kh6 (1 zet te laat, maar nog wel een aardige wuc) 3. .. Th8! en het werd remise. 4-4. Jammer, maar goed gevochten van **Jeroen**.

Volgende keer uit tegen Alphen, dat laatste staat. Het is dus zaak om daar punten weg te kapen. Helaas hebben we dan twee invallers nodig, en het eerste heeft dan ook al twee invallers geclaimd. ☹ We zullen zien wat de toekomst brengt ...

HET VIERDE

Nooit meer schaken

Tony Lith

Caissa 4 - Almere 2 4 - 4

Het vierde lag nog aardig in de race naar het kampioenschap en ging daarom maar vlot van start. Eersteborder Micha ruilde al na drie zetten de dames en kwam in een van zijn favoriete spelletjes terecht. Zijn tegenstander koos op de zesde zet voor een mindere voortzetting en daarna werd het een kwestie van tijd. David kreeg na 15 zetten een pion op de zevende rij en brak zich vervolgens het hoofd over de vraag

hoe die te handhaven. Gerard begon al na 8 zetten met het weven van een vangnet om de zwarte dame, won en passant een kwaliteit en ook daar leek het een kwestie van tijd. Herre zijn tegenstander speelde de Benoni, maar hield eigenaardig genoeg zijn e-pion op de tweede rij. Coach Menno kwam met het Morra-gambiet en daar weet hij genoeg van.

Thomas Netten bouwde aan een stevig centrum en André bestreed de Aljechin, de naar zijn favoriete schaker vernoemde verdediging. Nils ging ook lekker zodat het in de wandelgangen al gauw ging over de vraag met hoeveel er gewonnen zou worden: 6 - 2 of 5 - 3.

Om een uur of tien was het beeld minder positief. Micha dwong weliswaar zijn paarden de vijandelijke stelling binnen, maar bij David bleek de winst niet zo eenvoudig. Gerard had toch wel veel tijd verbruikt zonder de beslissende klap uit de delen aan zijn bewegingsloos schakende tegenstander, en boven de stelling van Menno paktten zich donkere wolken samen. Daar stond tegenover dat Herre en Nils mooie drukstellingen hadden opgebouwd, André op remise aankoeerste en Thomas zijn stelling nog solide oogde.

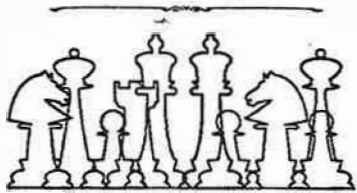
Ongeveer een uur later pakte Herre een paard op om een zet te doen, zag in een flits dat geniepig schaakje, merkte dat hij het stuk al had losgelaten en kon opgeven. Ai! Micha had toen zijn punt al genoteerd, maar David worstelde nog met een stelling die niet meer zo geweldig was. Menno was onder de voet gelopen, André mompelde dat hij te vroeg e5 had gespeeld en Gerard bleef met een stuk meer vertwijfeld zoeken naar de winnende voortzetting. Als dat maar goed gaat!

Gerard vond de winnende zet niet, integendeel, in nijpende tijdnood deed hij een compleet foute zet. De wedstrijdleider

veerde op. Moest er ingegrepen worden? Maar hoe? Gerards tegenstander bleek echter te kunnen bewegen en maakte hem duidelijk hoe onreglementair zijn laatste zet was en wat het miserabele alternatief was. Gerard gaf op, geheel verbijzeld noteerde Donner ooit.

Nils scoorde echter volgens verwachting, André was remise overeengekomen, en ook David kwam niet verder. Bij elkaar was dat niet meer dan drie punten! Hoezo winnen?

Gelukkig was daar Thomas Netten nog. Of liever gezegd zijn tegenstander. Deze deed een zetje dat we gerust oliedom mogen noemen. Thomas' vrijpion kreeg de ruimte en het punt kon genoteerd worden: 4 - 4. Beter een half ei dan de lege dop zullen we maar zeggen.

5

HET VIJFDE

C5 schaakt stug door.

Frans Roes

“Ze zien er sterk uit!” zegt Stefan. We staan boven in een groepje te roken voor de ingang van de speelzaal, en kijken naar onze tegenstanders van Amstelveen 6. Inderdaad, ze lijken energiek en opgewekt, onze aanblik is helaas minder zelfverzekerd. We weten dat hun Elo hoger is dan de onze, maar wat vooral hard aankwam is dat Sjoerd niet komt. Te druk op het werk, schaakmoe, naar eigen zeggen verliest hij nog van de grootste knoeier. Hopelijk kan hij bij volgende wedstrijden nog wat punten voor ons verzamelen aan bord acht of zo, en krijgt hij de smaak weer te pakken.

“Ik hou er niet van om aan het eerste bord te spelen” klaagt Bert, maar even later zit hij op die plek vastberaden te grommen. Zelf was ik de hele middag al gespannen, en dat blijkt ook uit mijn spel. Ik speel superlaf. Pf3, c4, g3, Lg2, 0-0, Pc3, d3, a3, het is niet om aan te zien. Maar het is nu niet de tijd voor eer, de Schoonheid van het Spel, en dat soort dingen. Kennelijk denkt mijn tegenstander er net zo over, want hij aapt al mijn zetjes na. Dan speelt hij e6.

Lang geleden heeft Robbert van het Kaar aan me uitgelegd dat in een stelling met g6 en d6 dit misschien niet de beste voortzetting is. Want e7-e6 verzwakt veld f6, (een wit paard op f6 is een verschrikking voor zwart), en bovendien wordt de diagonaal van Lc8 geblokkeerd. Als de partij na een fout van mijn tegenstander wilder wordt, blijkt dat laatste de doorslag te geven. Hij wordt gedwongen tot een koningsaanval, maar zonder de c8-loper komt daar weinig van terecht.

Bert staat inmiddels goed, hij zal gaan winnen. Alle zware stukken van Hans moeten een lullig pionnetje op c2 verdedigen, terwijl de stukken van zijn tegenstander als één team samenwerken en overal kunnen binnendringen. Het zal niet meer goed komen. Jan is in een openingsgeintje getrapt, maar taai volhouden, daar houdt hij wel van. Hij wint zelfs een pion, maar raakt die later weer kwijt.

Tijdnood. “Ze staan goed, maar ze hebben geen tijd!” sis ik tegen Jan. Tony heeft inderdaad geen tijd meer, maar ik blijf de kleuren door elkaar gehaald te hebben, hij staat reddeloos verloren. Ondernemend als altijd, en ondanks tijdgebrek, negeert Stefan eenvoudige pionwinsten, en rent met zijn Koning naar de overkant van het bord. Denk hij misschien dat we hier naartoe zijn gekomen om een mooie show van hem te

zien? Winnen, dát was de opdracht, het hindert niet hoe. Pim schaakt onverstoobar door, het ziet er gezond uit maar met zo weinig tijd geloof ik niets meer. Voor Ed dreigt oververhitting. Huizenhoog gewonnen staan, vliegende tijdnoed, en hoppa, wèg is die essentiële pion. Het gaat allemaal de verkeerde kant op, angstig gefluister vult de zaal.

Maar dan blijkt dat de mataanval van Stefan de juiste en misschien wel enige keuze was, en ook Pim haalt zijn punt binnen, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Ed houdt nog even de spanning erin, maar dan is de remise een feit. Grote opluchting en blijdschap. Het blijkt 5-3 te zijn geworden. Onze tegenstanders zijn vriendelijk en sportief. Zelden heb ik een spannender wedstrijd meegemaakt. Bij het opruimen van het materiaal zie ik wat een mooie borden we eigenlijk hebben.

C5 lijkt boven zichzelf uit te gaan stijgen, eigenlijk hebben we dat al een beetje gedaan. Voorlopig staan we eenzaam en alleen op kop.

Hoe gekker hoe beter?

Jeroen Hoogenboom

Vroeger kon je vanuit de trein vanaf het CS richting Muiderpoortstation een reclamemededeling zien, van houtzagerij Jongevos. Die luidde: ‘De mooiste bomen uit het bos, vindt u nu bij Jongevos!’. En voor wie er oog voor heeft: in het Amstelstation is nog steeds een muurschildering te zien die een rangeerterrein uitbeeldt. De treinen die daarop te zien zijn, op elk van de sporen, zijn stoomtreinen en braken alle een geweldige hoeveelheid rook de lucht

in. Rook namelijk, stond toen nog voor vooruitgang. De tijden van weleer. Toen hoorde je mensen cervelaatworst nog aanduiden als sterf-op-straat-worst. De enige juiste benaming.

Indonesië telt op dit moment ongeveer 200 miljoen inwoners. (Tja, de meeste mensen die ik ken zijn nu eenmaal enorme stommelingen die nooit iets weten en daarom kan het geen kwaad om af en toe iets uit te leggen.) Misschien zegt u wel, 200 miljoen inwoners in één land, jeetje of godsammekrake, of hoe u zich ook uitdrukt, 200 miljoen inwoners, dat is wel erg veel, maar dat is het dus ook. Mede daardoor gaat Indonesië dan ook naar de donder. Ik kan natuurlijk moeilijk beweren dat ik alle 200 miljoen ontmoet heb, maar toch wel een deel daarvan. En wat is nu het opmerkelijke? Met zijn allen houden ze domweg de tijd stil! Er gaat in Indonesië geen dag voorbij of hij gaat wel niet voorbij. En de tijd stil houden, kom er maar eens om. Dat zou ons hier niet alleen niet erg bevalen maar het zou ons ook niet lukken. Wie last heeft van tempo doeloe, hoeft alleen maar af te reizen, alles is er nog.

Met andere woorden: vroeger was alles beter. (Het vreemde aan een dergelijke uitspraak is dat iedereen het er zowel mee eens als oneens is!) Vroeger bijvoorbeeld, was ik nog teamleider van Caissa 5. Toen was alles dus nog goed. Elk jaar hadden we grote vooruitzichten op een kampioenschap en elk jaar ging het op het laatste moment mis en eindigden we als tweede of zelfs slechts als derde. Dit had ik namelijk zo geregeld, want dit leek en lijkt me nog steeds het beste voor mijn team. Alleen een idioot wil kampioen worden. Normale mensen niet. Maar wat gebeurt er nu? Ik kom terug van een verre reis en zie plotseling dat mijn team onder leiding van Ed Leuw hartstikke gek geworden is. En dat

is de waarheid. Ik had ze misschien ook niet alleen moeten laten, het is feitelijk mijn eigen schuld. Bij terugkomst bleek Caissa 5 na drie ronden weer eens bovenaan te staan. Ik haal uiteraard mijn schouders hierover op en beschouwde het gekakel over een aanstaand kampioenschap als even natuurlijk als vanzelfsprekend als onzinnig. En ik dacht dat alles gewoon bij het oude zou blijven. Zelden heb ik mij zo vergist! Niets blijft in dit land ooit bij het oude!

In de eerste plaats hoorde ik dat er voor mij in dit team eigenlijk geen plaats meer was, men draaide goed met degenen met wie men draaide, zo werd mij te verstaan gegeven. Een diepe droefheid maakte zich uiteraard van mij meester. En wat te doen met droefheid? Een keer liep ik in Burma in de rondte, want ik kom zo af en toe nog wel eens ergens, en daar raakte ik dodelijk verliefd op een Engelse, uit Engeland. Maar wat gebeurt er na een maand?, zij vliegt ijskoud terug naar Engeland! Of all places! Tja, en wat dan? Somewhere a king has no wife, zong Jimmy Hendrix een keer. Clouds in my coffee? Klachten die niet klagen, ja, dat zou mooi zijn. Maar goed, what goes up must go down. Begrijpt u wel? Wat zit ik trouwens plotseling in het Engels te lullen? Maar dus wat doe ik, in al mijn wanhoop en alleen dwalend door de straten en bloedhete stegen van Rangoon? Ik koop een banjo. Want ik moet dan immers de blues spelen, hoe dan ook, en waarom niet op een banjo? De zon scheen in mijn hotelkamer door het getraliede raam naar binnen en op de witgekalkte muur tekende zich de schaduw hiervan af. Ik wist heel goed wat ze zeiden, die tralies, namelijk: je kunt wel naar buiten maar je komt hier nooit meer uit. Nou best!, wanneer dat niet anders gaat. Maar mijn droefheid aangaande mijn team, dat in een aanstaand kampioenschap zo volkomen verloren dreigt te gaan,

nou ja, daar kan natuurlijk geen banjo tegen op.

Nee, dacht ik, ik moet zorgen dat zij mij toch weer opstellen en dan vervolgens mijn partij zo snel mogelijk en hopelijk ongemerkt zien te verliezen, om daarmee de kansen op een kampioenschap te verkleinen. Gek genoeg lukte dat ook, al lukte het niet helemaal. Wegens het wegvallen van Jan Smit, werd mij, bij kennelijk gebrek aan beter, gevraagd om in mijn eigen team op 20 januari mee te spelen tegen VAS 3. Een duivelse eer! Dat mijn team gek geworden is, merk je op zo'n avond aan van alles. Ik kom aan en drink een kopje koffie. Begrijp mij goed, ik heb dus niet de leiding, ik zit daar gewoon. Daar heb je Frans Roes. Hij heeft een computer te koop, zegt hij. Ik ben geïnteresseerd maar hij wil 150 gulden hebben. Ik moet daar hartelijk om lachen, en dan wil hij plotseling nog maar 50 gulden hebben. Voor de grap verhoog ik het zelf naar 75 gulden, en de deal is rond. Een dergelijke gang van zaken zou zeker niet hebben plaatsgevonden wanneer ikzelf nog teamleider was geweest. Ik stond mijn teamleden nooit toe om te sjoemelen, om het even waarom.

En daar heb je Bert Wijchgel. Hoewel het weer heel zacht is, heeft hij een toch soort Russische muts op zijn hoofd en heeft daarvoor meer dan ooit het gezicht van een karpatenkop. Ik speel aan bord twee, zo vertelt hij mij. Naast hem, want hij speelt aan het eerste bord. Aangezien ik niet meer weet wie hier nu precies de baas is, geloof ik alles. En verdomd, het hele team is op tijd aanwezig, zelfs Pim Zonjee, wiens gewoonte om iedereen aangaande zijn eventuele komst in angstige spanning te brengen, het kennelijk verloren heeft van het feit dat hij op twee minuten afstand van VAS hun speellokaal woont.

We gaan beginnen. Tijdens de indeling

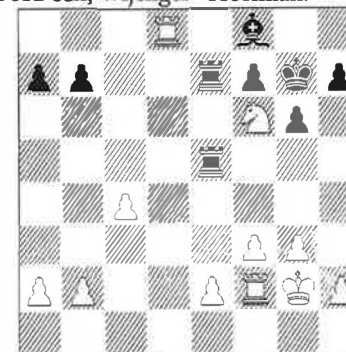
let ik even niet op, want ik sta buiten te roken, binnen mag dat natuurlijk weer niet. Van dat buiten roken krijg je verdomd nog eens een longontsteking! Ik ga weer naar binnen en neem plaats achter bord twee.

Héla!, nu zie ik pas dat mijn tegenstander Dick Paulis is!, een afvallig Caissalid. Ha die Dick!, zeg ik, want ik ben dol op hem en ik ben dol op afvalligen. Dan komt Ed Leuw naar mij toe. Er is een misverstand, zegt hij, ik speel niet aan bord twee maar aan bord acht! Ik zeg tegen Paulis: luister eens even, ik geef deze partij op!, ik ga naar bord acht. Hij zegt: dat accepteer ik niet. Tja, dat is dan pech hebben, want anders had ik twee partijen op één avond kunnen verliezen. In chaos heerst de chaos, nietwaar? Nou ja, en dan begint iedereen met zijn eerste zetten, u weet wel, e4 of d4, het is bij ons hooguit de eerste zet die nog enige zin heeft.

Wanneer iedereen zit te zwoegen en wanneer ik wat in de rondte drentel, zie ik plotseling iets heel vreemds. Ik zie dat mijn naam op het uitslagenbord vermeld staat als J.C. Hoogenboom. Héla, denk ik, wat is dat nu weer? Wie weet dat überhaupt, dat ik zo heet? Dus ik roep onze teamleider erbij, wat is dat nu weer, vraag ik. Tja, zegt hij, dat weet ik ook niet! Nou, dan weet niemand het dus en dan laat ik het er maar bij zitten. Gedurende de avond gebeuren er alleen maar de gekste dingen. Aan het eind daarvan vraag ik, als verslaggever, aan allemaal hun partijen. Ik krijg er zes, van de acht. Maar na zes minuten moet ik alles, behalve twee, weer teruggeven, want, zo zeggen zij, ik wil er nog even naar kijken. Ik zou niet weten wat daaraan te zien valt, het is namelijk allemaal onzin, wat zich aan die bordjes van ons afspeelt. De twee partijen die ik dan nog kon houden, dat is er één van Bert Wijchgel en een van Stefan Steemers. De ene partij is nog stompzin-

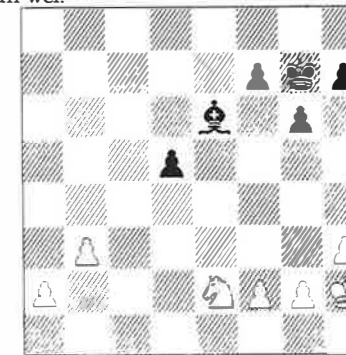
ger dan de andere. Ik zal het eens even laten zien wat ik bedoel.

Bord één, Wijchgel - Hoffman.

In deze stelling, met wit aan zet, speelt Wijchgel dus niet Pxd7. Wat toch heel normaal zou zijn. Niet dat hij hiervoor te dom is, maar hij is gewoon te lui. Hij denkt, ik kom er zo ook wel. Tja, dat zal dan allemaal wel. Met Wijchgel denk je zo af en toe, hoe wint die kerel eigenlijk zijn partijen? Want hij wint ze wel, en dan nog wel aan bod één. Maar het stelt allemaal geen ene moer voor. Hij doet gewoon helemaal niets en zegt, als het ware, tegen zijn tegenstander, kom maar binnen! Nou die komt dan ook. Hartelijk welkom, zegt Wijchgel dan. En vervolgens gaat die tegenstander eraan. Ik weet ook niet precies hoe Wijchgel dat doet, maar hij doet het.

Nou, en dan heb we nog een Stefan Steemers. Die verliest, met zwart, maar hoe dan wel?

Hier staat zwaart natuurlijk helemaal verloren. Maar denkt u soms dat hij het opgeeft? Nee, nog eerder valt de hemel helemaal naar beneden.

Nou ja, ik zie dit hele gesodemieter zo een beetje aan. Ik zie Pim Zonjee met een stuk minder toch zijn partij winnen. En ik denk, waartoe zijn wij in godsnaam op dees'aard? Want dat zou ik wel eens willen weten! Nou ja, daar krijg ik natuurlijk nooit enig antwoord op. En dan wordt Sjoerd de Vos gek, het zal weer eens een keer niet zo zijn. Nu is het een soort van ongeschreven, en bijna ook wel noodzakelijke, wet, dat in Caissa 5 elk lid het recht heeft om tenminste éénmaal per jaar hartstikke gek te worden. (Ikzelf heb hierop een voorrecht van ongeveer tien jaar genomen. Want je moet je kansen grijpen.) Nou, die De Vos, die zegt tegen zijn tegenstander, die trouwens de liefallige dochter van Dick Paulis was, van een jaar of veertien, en die zo mooi is als weer en wind, en die hem remise aanbood in een stelling die ook zo maar remise was als een stelling maar zijn kan. Ik bedoel, één pion minder, met ongelijke lopers, vertel mij dan nog wat. Maar De Vos, die zegt, dat deugt helemaal niet dat jij mij met één pion minder remise aanbiedt. Tegen dat arme kind!! En hij zegt, ik geef de partij op. Nou, denk ik, een gekkere toestand moet ik nog meemaken!

Oh!, wat heb ik gedaan!, om uitgerekend dit team alleen te laten!? Hoe maak ik dit nog goed? De waarheid, oh lieve lezer is, dat er helemaal niets en nergens iets goed te maken is. Wat verkeerd gegaan is, nu ja, dat is dan een eenmaal verkeerd gegaan. Het is allemaal mijn eigen schuld. Ik schrijf vervolgens hopelijke in betere, maar waarschijnlijk in slechtere tijden. En natuurlijk, ik groet u!

HET ZESDE

Leo Oomens

Het zesde ten onder tegen Pegasus

Het leven is soms zeer zuur. Uit onze Heerste drie wedstrijden haalden we met het zesde maar liefst zes punten. Ons team is vergeleken met het vorig jaar aanzienlijk versterkt, vooral de topborden zijn beter bezet. **Bas Lewerissa** en **Hans Kuypers** zijn regelrechte aanwinsten. En van de weeromstuit zijn **Alex Wunnink** en **Tony Lith** met een vernieuwd zelfvertrouwen gaan spelen. **Alex** is volkomen op zijn plaats aan het eerste bord. Op de lagere borden zou het ook beter moeten gaan: vechtjas **Jan Meuleman** is betrouwbaar, **John Könst** is weer helemaal terug en **Frans Oranje** en ik zelf zouden onze rijke ervaring ook moeten kunnen omzetten in veel punten. Maar het leven is zuur.

Op naar Amstelveen, voor onze vierde competitiewedstrijd. Tegen de piloten van KLM-Pegasus. Het sportpark waar dit geveugelde paard een clubhuis heeft ligt helemaal achterin Amstelveen. Dit is het einde van de wereld, aan de overkant van de weg ligt Bovenkerk. Bovendien is de bestrating van het Wimbledonpark opgebroken. We moeten om via een weg die Startbaan heet. Ik was van te voren wezen verkennen, dus ik was voorbereid. De week tevoren waren bij toeval echter maar weinig leden van het team op de club, ik kon dus de route-problemen niet goed met het team 'communiceren', om eens een raar woord te gebruiken.

Maar nu komt de grote klasse van Pegasus tevoorschijn: hun secretaris nam contact op met **Theo Weijers** om hem te waarschuwen voor de relatieve onbereikbaarheid van het clubhuis. **Theo** telefoneerde het probleem aan iedereen door.

Verleden jaar verdwaalde het zesde in Weesp en pas een half uur na het aanzetten van de klokken konden we beginnen. Iedereen die dat heeft meegemaakt besefte wat een goed georganiseerde club Pegasus is.

Dat was mooi, maar het zou ons hebben moeten waarschuwen. Ik zelf was optimistisch gestemd. Ik bereikte Pegasus al om half acht en ik trof in het clubhuis alleen wat oude mannetjes aan. KLM-piloten hebben geen tijd om te schaken. Dat doen ze pas ná hun pensioen. De pech is dat piloten weer heel jeugdig met pensioen gaan. En dat ze, ook als ze er oud uitzien, nog jong van hart en hoofd zijn. Die lui hebben gewoon een veel te leuk leven.

Mijn bezorgdheid of het team wel op tijd en een beetje compleet aanwezig zou zijn, verdween als sneeuw voor de zon. Druppelen is een woord dat hier past: het team druppelde binnen. Alles in orde.

Maar na een dik uur spelen stonden **Frans** en ik broederlijk naast elkaar: *losers*. **Frans** had nog een excuus. Pillen hadden zijn spirituele conditie ernstig aangetast. Ikzelf had gewoon geen verweer tegen een gecombineerde aanval van een loper op c4 en paarden in het centrum. Mijn tegenstander deed de naam van zijn club eer aan. Een van zijn paarden stortte zich dapper in het ravijn van f7. Ik hoopte nog dat ik met de schrik vrij zou komen en een toren plus een pion zou moeten geven tegen twee lichte stukken. Maar de loper op c4 stond daar niet voor niets. Ik heb nog een zet of vijftien gespardeld. Het leven is zuur.

De rest van het team deed het wel goed, een remise hier en daar, een overwinning waar mogelijk. **Alex** kreeg een eindspel dat hij met meer tijd op de klok misschien had kunnen winnen maar dat nu juist remise liep. Al met al juist niet genoeg punten. De eerste twee tikken van Pegasus waren het

hele team fataal. Daarmee zijn onze kansen om kampioen te worden vrijwel verrekken. Nu waren die toch al gering. We hebben Almere nog niet gehad en dat team verplettert tot nu elke tegenstander. Maar waarom zouden wij niet een keer een *lucky day* hebben en Almere van ons af kunnen slaan? Maar als we dat doen, dan zijn onze kansen nog niet eens zoveel slechter geworden dan vóór het verlies tegen Pegasus. We hebben natuurlijk wel een behoorlijke achterstand in bordpunten op die jongens uit de overloopgemeente in de polder. Kortom we hebben een taak: we moeten de komende wedstrijden met grote cijfers winnen. Aan het team zal het niet liggen. Nu moet uw verslaggever nog een beetje meewerken.

De winnaar van het Nieuwjaarsschaak, **Bas Lewerissa**, kan heel hardhandig zijn als schaker. Zo ging het tegen Pegasus:

Bas Lewerissa - Piet Clement
Amstelveen, 1.2.00

1. e4 Pf6 2. e5 Pd5 3. d4 Pc6 4. c4 Pb6
5. f4 d6 6. d5 Pb4 7. a3 Pa6 8. Pc3 de 9.
fe e6 10. Pf3 Le7 11. Le2 f6 12. 0-0 0-0 13.
Lf4 fe 14. Pxe5 Lf6 15. Tc1 De7 16. Pg4
ed 17. Pxf6† Txf6 18. Pxd5 Pxd5 19. cd
Ld7 20. Lxa6 ba 21. d6 cd? 22. Dd5† Tf7
23. Dxa8† Tf8?

Zwart staat natuurlijk al verloren, maar **Bas** maakt korte metten:

24. Dxf8† 1-0

Beroep: schaker

Tony Lith

In de enige bijdrage die oud-clubkampioen en aspirant-grootmeester Karel van der Weide aan CaïssaNieuws leverde, ging hij met humor in op de vraag waarom bij Caïssa een lichte afkeer heerst van de 'semi-professional', een schaker met een Elo van tussen de 2200 en 2500 die geweerd wordt van het Eygenbroodtoernooi omdat hij premiejager, c.q. geldwolf zou zijn. Hij veronderstelde dat dit samenhangt met de positie die de groep schakers waartoe de semi-professional behoort, inneemt: boven de massa waaraan zij zich proberen te ontworstelen en nog onder de elite die hen als een bedreiging ervaart. Bij voorbaat wilde Karel een lans breken voor de groep waartoe hij zou toetreden met als motto: Liever arm en vrij dan rijk en gevangen. Een sympathiek uitgangspunt voor een gesprekje dacht ik toen ik de redactie van CN op me nam en ons blad met wat *human interest* wilde verluichten. Mijn onervarenheid als interviewer en het respect voor Karels torenhoge Elo-rating heeft me lang ervaar weerhouden om de daad bij de gedachte te voegen. Het bericht dat hij voor de tweede keer een gm-resultaat boekte, hielp me over de drempel.

Karel stond al op me te wachten toen ik in grote haast ons Oranjehuis binnensnelde. We namen even een kijkje bij de jeugdafdeling van Caïssa waar Hans Uiterwijk in zijn eentje de jeugd de kunst van het schaken bijbrengt. Op weg naar café Quibus bleek dat Karel in het weekeinde een geweldige tegenvaller te incasseren had gekregen. In de tweede ronde van het kampioenschap van Nederland was hij uitgeschakeld. En niet zomaar. Van 11 uur 's ochtends tot 11 uur 's avonds was hij bezig geweest de verdediging van Martijn Dambacher (de kampioen van Limburg die eerder Albert Blees uitschakelde) te kraken. Vergeefs. Ook in de barragepartijen kon Karel zijn Elo-surplus niet tot gelding brengen. In het derde vluggertje was het tennisslot mis gegaan. Karel was als verdoofd naar het station gestrompeld, had in versufte staat de thuisreis gemaakt. Was compleet leeg. Knock-out.

Had hij thuisgekomen zich brullend en krijgend op zijn bed geworpen? Zich de dekens hoog over zijn gezicht getrokken waarna hij drie dagen en nachten door de Erinyen was bezocht, zoals Donner ooit

zijn gemoedstoestand omschreef na zijn verlies tegen Ree? Ik durfde het niet te vragen. Ik legde hem eerst een dilemma voor. Professionele interviewers doen dit ook wel eens, een slecht idee kon het dus niet zijn.

Donner of Prins?

Karels voorkeur gaat duidelijk uit naar Donner. Een man die een voorvechter was van het professionele schaken en ook als schrijver excelleerde. Bij Prins was dat eerder omgekeerd. Hij bleef amateur en vond zijn betrekking belangrijker dan het schaak. En dan die misplaatste volzinnen in zijn teksten!

Karels ervaringen als neo-prof blijken positief. Hij is vrij, zelfstandig en bepaalt zijn eigen werksituatie. Daar komt bij dat hij in iets uitblinkt. Hij behoort in zijn métier bij de top en dat is een prettige gewaarwording. Je moet wel hard werken voor weinig geld, maar dat is niet erg. De stukken die hij over schaken publiceert zijn een belangrijke bron van inkomsten.

Met ontzag vertelt hij over het talent dat zijn pad kruist. Hij schaakte onlangs naast een 12-jarige jongen uit Azerbeïdjan, Ratjabov, een schakertje dat nu al een hogere

rating heeft en als schaker al verder is. 'Waar doe ik het dan nog voor?'

Karel houdt van spelletjes en wint graag. Ook wanneer hij als bridger een contract mist wordt hij door ergernis besprongen. Van dammen heeft hij weinig kaas gegeten. Hij herinnerde zich een partijtje tegen Micha. Hoe de afloop was weet hij niet meer.

Hermans of Mulisch?

De belangstelling voor literatuur is weinig verder ontwikkeld na de middelbare schooltijd. Boeken als 'Onder professoren' en 'Nooit meer slapen' kent hij wel maar de naam Mulisch doet hem toch vooral aan Donner denken.

We komen op zijn ervaringen als student geschiedenis aan de UvA. Daar blijkt zich een kleine tragedie te hebben voltrokken, maar Karel ervaart dat niet zo vermoed ik.

Zijn afstudeerdatum was al vastgesteld, de tekstdelen van de scriptie die over sociale mobiliteit in de Middeleeuwen ging, waren in orde bevonden toen op het laatste moment professor Leupen met kritiek kwam. Kritiek op tekst die hij in een eerder stadium al had goedgekeurd. Dat kan niet deugen, dat is duidelijk. Karel had dit opreden ervaren als machtsmisbruik en zich principieel opgesteld. Goedgekeurd is goedgekeurd! Je bent wetenschapper of niet. Dan maar geen bul. Professor Leupen zal student Van der Weide nooit vergeten, en dat was ook de bedoeling.

Tal of Petrosian?

Vroeger speelde Karel alleen de meest degelijke systemen. Gesloten Siciliaans, de Caro-Kanns dat soort werk. Voorzichtig spel. Daar is verandering in gekomen. Hij heeft zijn openingsrepertoire uitgebreid en speelt nu avontuurlijker zodat je kan zeggen dat hij qua spel van Petrosian naar Tal is geëvolueerd.

Schaken is zijn leven geworden. Het kan

ook moeilijk anders. Hij droomt ervan. In bed spoken varianten door zijn hoofd. Soms moet hij eruit om iets te noteren of te controleren. Voor andere zaken is weinig tijd. Hij heeft wel eens wat getennist, gejudoed en geschaatst. Maar dat is niet je ware.

Hij vertelt over een schaakdroom. Een droompartij met een vreemd verloop waarin een dolle dame over het bord stormt. De droom is gemodelleerd naar een echt gespeelde partij tegen de overigens befaamde Daniël Stellwagen die zich in de droom echter misdraagt en waarin de spelers van plaats verwisselen om te kunnen winnen. Nu ja, dromen zijn bedrog.

Favoriete schaker?

Een schaakidool heeft hij niet. 'Zo'n schaker speelt op een niveau dat je niet zult halen'. Het is beter uit te gaan van je eigen mogelijkheden en voortdurend te proberen je niveau te verhogen.

Het schaken heeft hij van zijn vader geleerd en deze bleek een ideale leermeester. In zijn jeugd werd hij naar wedstrijden meegenomen en al zijn vragen werden beantwoord.

Voorbereiding?

De voorbereiding tegen Dambacher was niet optimaal. Misschien heeft hij teveel tijd aan het schrijven besteed. Daar komt bij dat hij schaaktrainer is en ook daar gaat veel tijd inzitten. Hij zal zijn tijd nu anders indelen en verder aan de techniek werken. Het gemiste NK is natuurlijk een domper, maar al eerder zijn er teleurstellingen geweest die toch overwonnen werden. Hij noemt de prachtstelling tegen Sokolov tijdens het vorige NK die hij verprutste en daarna niet meer de remises kon maken die toch binnen bereik waren.

Dat is misschien wel zijn zwakke punt: de remise uit de weg willen gaan. Maar daar kan aan gewerkt worden. De gretigheid is

niet verdwenen. Het derde gm-resultaat is binnen bereik. Hij is in staat gebleken de kansen te pakken die zich voordeden. Voor zijn eerste gm-norm in Chemnitz moest hij winnen. En dat lukte. Het is de basis voor optimisme in de toekomst. Maar remise maken tegen een beruchte remiseschuiver is ook een vaardigheid die je je moet kunnen eigen maken.

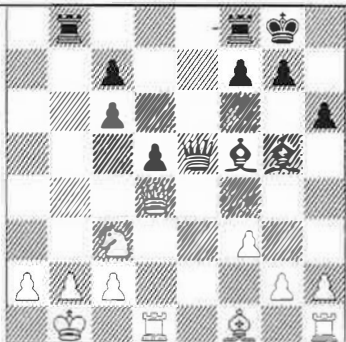
De te slechten muren zijn steeds dikker naarmate je hoger speelt. Professioneel schaken bestaat uit een aantal onderdelen die elk op zich geoefend en verbeterd kunnen worden. Vooral de mentale belasting is zwaar. Beter openingsspel, beter eindspel-techniek, objectiever worden, dieper rekenen. Dat zijn de punten waar Karel zich de komende tijd op zal richten. Ook de fysieke conditie moet beter om te voorkomen dat je er doorheen komt te zitten.

Karel is ongebroke en ziet uit naar nieuwe gelegenheden om dat ene doel te bereiken: de gm-status. We hopen dat deze sympathieke professional dat snel klaar speelt.

Hond of kat?

Kat.

Een man naar mijn hart.

17. .. Txb2†! (spectaculair, maar helaas was simpel 17. .. Dxd4 18. Txd4 Lf6 ook erg goed, bijvoorbeeld 19. Tf4 [19. Pe2 Tfe8 20. b3 Txe2 21. Lxe2 Lxd4 en zwart blijft een stuk voor] 19. .. Lxc3 20. Txf5 Txb2† 21. Kc1 Txa2 en het mat op a1 is niet meer te verhinderen na 22. Kd1 Te8) 18. Kxb2 Tb8† 19. Lb5 (19. Ka1 Dxd4 20. Txd4 Lf6 uit) 19. .. Dd6 20. a3 (20. Da7 Db4†) 20. .. Lf6 21. De3 Txb5† 22. Ka2 Tc5 23. Pe4 Lxe4 24. fxe4 Txc2† 25. Kb1 Tb2† (en opgegeven) 0-1

woonkelder, een verstikkende burgermanswoning, de hel die school heet. En de hoofdpersonen in deze zes verhalen zijn gedoemde Fritsen van Egters: eelingen, maar niet uit vrije keus. Zij zijn slimmer dan de anderen, gebruiken veel te 'dure' woorden, zitten op een schaakclub en weten alles van de fysica van het heelal. Ze zijn behept met ogen die te veel zien, een neus die ruikt wat hij niet wil weten en een ziekelijke neiging om in alles het aankomend bederf en verval te ontwaren.

Uit de bespreking van Stephan Enters 'Winterhanden' (de Volkskrant, 11.2.00)

Uit de interne

Dennis Breuker signaleerde de volgende leuke partij in de interne competitie. Jan leverde het commentaar.

Jildo Kalma - Jan Spoorenberg, interne ronde 18, 25.1.2000

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. d4 exd4 4. Pxd4 Pf6 5. Pxc6 bxc6 6. Dd4 d5 7. Lg5 Le7 8. Pc3 0-0 9. 0-0-0 h6 10. Lh4 Tb8 11. Lxf6 Lxf6 12. e5 Le7 13. Dxa7? (hier en op de volgende zet was Ld3 beter) 13. .. Lf5 14. f3 Lg5† 15. Kb1 De7 16. Da4 Dxe5 17. Dd4

SUMMA CUM LAUDE

Het is januari 1999. Het Hoogoventoernooi loopt alweer ten einde en een van de deelnemers kijkt zorgelijk. Hij heeft tot nu toe bijna alles gewonnen, wat er te winnen viel, maar moet nu op 30 januari op één dag nog liefst twee partijen spelen. Hij, Johan van Hulst, die zijn leven lang het onderwijs en de politiek gediend heeft, hij moet nu als kampioen van de ex-parlementariërs (om dat te worden moest hij o.a. de lang niet malse Bas de Gaay Fortman vernietigen, hetgeen hem lukte) tegen Gerrit Valk, kampioen van de parlementariërs, nog twee partijen wisselen. Hij, Van Hulst, had nog geen enkele partij verloren, had ook in alle objectiviteit geen redenen om Gerrit Valk te vrezen, maar toch... Als je 88 jaar bent, dan zie je enerzijds nergens meer tegenop, want je hebt het allemaal al meegemaakt (en erger), maar anderzijds is een stevig partij schaak toch een flinke inspanning. Een zodanige inspanning zelfs, dat een dag rust na die gedane arbeid alleszins redelijk lijkt.

Maar op die zaterdag moest hij dus twee keer, 's Morgens en 's middags. De emeritus hoogleraar en oud-voorzitter van de Eerste Kamer, Johan van Hulst, keek daarom zorgelijk. Het feit dat hij na afloop van zijn Hoogoventoernooi wellicht ook nog een toespraak zou moeten houden, deed hem minder. Dat was hij gewend. Maar twee partijen... Die zaterdagmorgen ging het zo:

Wit: Gerrit Valk

Zwart: Johan van Hulst

1. d4, f5 2. Pf3, Pf6 3. g3. g6. De Leningrader, die we nu wel Petersburgers kunnen noemen. 4. Lg2, Lg7 5. 0-0, 0-0 6. c4, d6 7. Pc3, Pc6! De zet, die aan beiden de zwaarste eisen stelt. Na 8. d5 kan zwart kiezen tussen 8. ... Pe5 en 8. ... Pa5 9. Pd2, c5. In ieder geval is dit (8. d5) de kritieke voortzetting. 8. Dc2†, e5. Nu is zwart O.K. en meer dan dat. 9. dxe5, dx5 10. Td1, De7 11. Lg5, e4 12. Pd4 Ook het tussenschakelen van 12. Pd5, De5 levert wit niets op. 12. ... Pxd4 13. Txd4, Dc5 Draiging Pg4. 14. e3, Le6 15. b3. Pg4 16. Td2, h6! Een klein, vervelend zetje. Na 17. Lf4, g5 18. h3, gxf4 19. hxg4, fxe3 is het helemaal uit. Ineens. 17. h3, Pe5 18. Lf4, Pd3! Braigt opnieuw g5. Zwart staat prachtig. 19. g4 niet goed, maar was soll man machen? 19. ... Pxf4 20. exf4, e3. Als een mes door de boter. 21. Te2, exf2+ 22. Kf1, Tae8 23. Td1, c6 24. Pa4, Db4 25. Txf2, fxe4 26. Dxe6

Wit: Kf1, Og6, Td1, Tf2, Lg2, Pa4; pi: a2, b3, c4, f4, h3

Zwart: Kg8, Db4, Te8, Tf8, Lg7, Le6; pi: a7, b7, c6, g4, h6

Zwart maakt het nu dreunend af. 26. ... Lf5! 27. Dh5, Ld3+! Die kan wit niet nemen wegens mat op e1. 28. Kg1, Te1+! 29. Txe1, Dxe1+ 30. Lf1, Lxf1! Sterker nog dan onmiddellijk Ld4. 31. Txf1, Ld4+ 32. Kg2, De2+ en wit geeft het op. Dit werd gespeeld in het tempo een uur per persoon per partij.

Een paar uur later zaten ze weer tegenover elkaar. Nu heeft Van Hulst wit en Valk zwart. 1. e4, e6 2. d4, d5 3. Pc3, Pf6 4. Lg5, Le7 5. e5, Pd7 6. h4. Toen professor Van Hulst mij in de Vondelkerk de notatie van deze twee partijen ter hand stelde, zei hij ongeveer dit: „'s Middags opende hij Frans en ik speelde de Chatard-Aljechin-variant. Hij nam het pionoffer aan. En dan weet je eigenlijk al van tevoren hoe het af gaat lopen.“ Hij zei het glimlachend. Iemand die weet, waarvan hij spreekt. 6. ... Lxg5? 7. hxg5, Dxe5 8. Ph3, De7 9. Pf4, a6 10. Dg4, g6 11. 0-0-0, c5 12. Dg3! Het uitroepteken is van de witspeler en heeft sterk te maken met zijn volgende zet, die ook na 12. ... cxd4 zou zijn gevolgd. 12. ... c4?

Wit: Kc1, Dg3, Td1, Th1, Lf1, Pc3, Pf4; pi: a2, b2, c2, d4, e5, f2, g2

Zwart: Ke8, De7, Ta8, Th8, Lc8, Pb8, Pd7; pi: a6, b7, c4, d5, e6, f7, g6 en h7

13. Pxd5 Het thematische offer, dat nu helemaal beslissend is en geen uitroepteken behoeft. 13. ... exd5 14. Pxd5, Dd8 15. e6, fxe6 16. Pc7+, Kf7 17. Pxe8 Het troosteloze voorzwart is, dat dit paard nooit te vangen is. 17. ... b5 18. Pc7, hoofd dreiging 19. d5 18. ... Pf6 19. d5! Toch. Opnieuw is de zwier, waarmee wit het afmaakt, die van een jongeling. 19. ... exd5 20. Pxd5, Pxd5 21. Df3+ De kleine, sierlijke pointe. 21. ... Df6 22. Dxd5+, Le6 23. Db7+, Ke7 24. Dxe7, Kxe7 25. g3, Lg4 26. Td2, h5 27. Lg2, Pd7 28. Te1+, Kf7 29. Lc6, Pf6 30. f3, Le6 31. Tde2! Alles sterk, nauwkeurig en steeds de beste. 31. ... Lf5 32. Te7+, Kf8 33. Ta7 en zwart staakte de ongelijke strijd.

Tot zover deze korte terugblik op Hoogovens 1999. Vindt u ook niet dat de kwalificatie 'topschaak' hier van toepassing is? Wie op zijn 88e nog zo kan schaken, zal wel nooit oud worden.

Lex Jongma besteedde in zijn rubriek aandacht aan de activiteiten van Johan van Hulst. (de Telegraaf, 4.9.99)

Het Jordaankampioenschap

Tony Lith

In de schaduw van die Oude Wester werd van 7 - 9 januari de 29ste editie van het Jordaankampioenschap onder gunstige omstandigheden gespeeld. Op de Bloemgracht staakten passanten even hun onnut gewandel om met een mengeling van ongelooft en hilariteit te zien hoe in café Gambiet zo'n dertig schakers zich overgaven aan hun duister tijdverdrijf. Poes Prindi trippelde als vanouds over de borden maar met het steigen van de leeftijd worden de pootjes wat minder vast zodat er hier en daar een stuk op onreglementaire wijze van het bord verdween. Maar Prindi mag bijna alles, zo onreglementair was dat dus ook weer niet.

De winst ging naar Yochanan Afek die zich al snel aan het topbord nestelde en vervolgens bij drie titelpretendenten alle hoop op het kampioenschap vakkundig (maar ook wel met moeite) de bodem insloeg. Michaël Wunnink had uit clubliefde in de eerste ronde een halve laten liggen (KNSB-cup) en verloor in de laatste ronde van Afek. Hij werd op de valreep ingehaald door Hans de Vilder, Rik Lith en semi-Caïssaan Eric Beugelink.

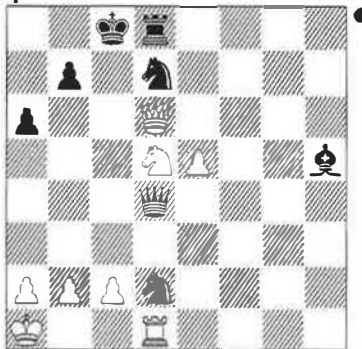
Menno Meijer, Bas Lewerissa, Tafil Musesofic en Tony Lith stredden in de laatste ronde om de ratingprijs, Menno en Bas deelden die uiteindelijk.

Lucie van der Vecht kwam tegen Iwan Radocai goed weg toen hij een mat in één overzag.

Lucie van der Vecht - Iwan Radocai
Amsterdam, 8.1.00

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pc3 Pf6 4. Lg5 Le7 5. e5 Pfd7 6. Lxe7 Dxe7 7. f4 a6 8. Dg4 g6 9. Pf3 Pb6 10. Le2 P8d7 11. h4 h5 12. Dh3 c5 13. g4 cxd4 14. Pxd4 hxg4 15. Dxxg4 Pc5 16. 0-0-0 Ld7 17. h5 gxh5 18. Dg7 0-0-0 19. Txxh5 Txxh5 20. Lxxh5 Dh4

21. Dxf7 Le8 22. Df8 Pcd7 23. Dd6 Pc4 24. Dxe6 Dxf4† 25. Kb1 Lxxh5 26. Pxd5 Pd2† 27. Ka1 Dxd4 28. Dd6

28. .. Pb3† 29. axb3 Dxd1† 30. Ka2 Dxc2 31. Pe7!† 1-0

Hoeveel moeite Afek had met Michaël Wunnink toont de volgende partij.

analyse Michaël Wunnink

M. Wunnink - Y. Afek

Jordaankampioenschap 2000 (ronde 6)

Deze partij werd gespeeld tijdens de laatste ronde. Zowel Afek als ik waren een punt los van onze achtervolgers. Desalniettemin ging ik voor de volle buit, te meer omdat Afek lichtelijk aangeslagen leek na een niet geheel gestroomlijnde overwinning op Aran Köhler.

1. e4 c5 2. c3 Ik beschouwde dit als een klein psychologisch succesje. Afek staat namelijk zelf bekend als kenner van de Alapin.

3. .. e6 3. d4 d5 4. ed5 ed5 5. Le3 c4 6. b3 cb3 7. ab3 Pf6 Ik heb altijd het idee gehad dat dit paard op e7 thuisheert in deze variant, maar dit is wel vaker gespeeld.

8. Ld3 Ld6 9. h3 0-0 10. Df3 Pc6 11. Pe2 Le6 12. 0-0?? Slordig gespeeld, maar ik ging er niet vanuit dat Pe4 dreigde na een zet als Le6. Als zwart i.p.v. 11. .. Le6 bijvoorbeeld 11. .. Te8 had gespeeld dan zou ik de boodschap hebben begrepen en eerst even 12. Pd2 hebben gespeeld om Pe4 te verhinderen. Nauwkeuriger was ook hier

12. Pd2!

12. .. Pe4! Dat laat zwart zich geen twee keer zeggen. Nu voelde ik me genoodzaakt op complicaties aan te sturen, omdat ik anders mijn stukken niet meer netjes verder kan ontwikkelen.

13. Lxe4 de4 14. Dxe4 Lxb3 De pointe van Le6 in combinatie met Pe4!

15. Pd2 Ld5 16. Db1!? Gespeeld in de veronderstelling dat zwart niet kan blokkeren met 16. .. Pa5 17. Db5 Lc7 18. c4 Pxc4 19. Pxc4 a6 20. Db4±

16. .. Pa5!?

Nu had ik zonder meer moeten ingaan op de complicaties die ontstaan na 17. Db5! Ik schrok terug van 17. .. Pc4! (zelfde idee als in de vorige variant met 17. .. Lc7, maar in een andere uitvoering!) 18. Pxc4 a6 met als cruciaal verschil dat wit geen Db4 heeft. En omdat 18. Dxd5 gewoon een dame kost krijgt zwart zijn blokkade voor elkaar, nietwaar!? Fout! Het woord 'gewoon' is hier niet van toepassing. Wit krijgt een grote zak met stukken en een mobiele vrijpion op d4 voor de dame na 18. Dxd5 Lh2† 19. Kxxh2 Dxd5 20. Pd2. Helaas ging 20. Pb6 niet wegens Dd6†. Dit laatste weerhield me ervan mijn dame te offeren. Ik miste het positionele gevoel om eenvoudig 20. Pd2 te vinden. Overigens is 19. Kh1! ook een optie met het idee 19. .. Dd5 20. Pb6 Dd8 (20. .. Dd6 21. Pa8 Ta8 22. g3) 21. Pa8 Ld6 22. c4 Da8 23. c5 Lc7 24. d5 met schitte-

rende compensatie. Ik denk dat deze laatste versie van het dameoffer (met andere materiële verhoudingen) het allersterkst is. Misschien moet zwart dan maar 16. .. b6 17. c4 Lc6 spelen, maar 15. .. Pa5 is een beetje een losse flodder als zwart niet kan blokkeren.

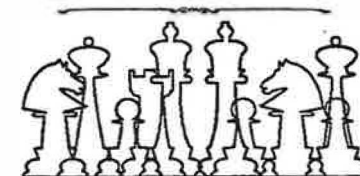
17. Txxa5??! In plaats van een dameoffer kom ik met een kwaliteitsoffer dat bij nauwkeurige verdediging niet goed uit de verf komt

17. .. Dxxa5 18. c4 Da6! 18. .. Lb4! is ook een mogelijkheid. Na standaardzetten als 18. .. Lc6 en 18. .. Le6 kan het helemaal mis gaan met zwart: 17. .. Lc6 18. d5 Ld7 19. c5! Lb8 (19. .. Lxc5? 20. Pb3±) 20. Db7 en zwart kan met zijn potje naar de dokter. Van die twee is 18. .. Le6 dan nog de beste zet met de niet erg inspirerende pointe 19. d5 Lc8! 20. c5 Lb8 (20. .. Le5! 21. Pc4 Dc3 of 21. .. Da6). Beter is echter 18. Dxb7 met pittige compensatie.

19. cd5? 19. Dd3 Tc8 20. Tc1 waarna een soort van status quo lijkt te zijn bereikt waarin beide partijen hun stelling niet direct kunnen verbeteren is op zichzelf nog niet zo'n slecht idee. Schijn bedriegt; met de krachtzet 20. .. Lb4! rolt zwart het centrale blok witte beton op.

19. .. Dxe2 20. Dxb7 20. Pe4 tussendoor werkt averechts, omdat wit na 20. .. Tfd8! niet direct op b7 kan slaan wegens Lh2† en Tf1 valt. Dan zou wit dus op d6 moeten slaan om b7 te krijgen: 20. Pxd6 Txd6 21. Db7 Tad8 22. Da7 Td5 en dit zal ook wel winnen voor zwart.

20. .. a5 21. Dc6 Ta6 22. Da4 Lb4 23. Pe4 f5 24. Pg5 Tg6 en niet veel later: 0-1

OPEN BRIEF

Amsterdam, 17 januari 2000

Beste Leo,

Hoe staat het leven? Al een beetje hersteld van onze onderlinge partij? Gelukkig maar. Je zult wel denken: waaraan heb ik een brief van die Rill te danken? Nou dat zit zo.

In de laatste CN las ik tot mijn verbijstering dat onze voorzitter Frans Oranje *verge-*
ten was de meest slepende affaire uit de geschiedenis van Caïssa in te dienen bij het SGA-bestuur. Ik bladerde vervolgens maar snel door naar mijn favoriete deel van CN: het middenrif. Tussendoor één waarschuwend woord, Leo: kijk goed uit, want je positie wordt bedreigd door fraaie bijdragen van jonge honden als Hans de Vilder en Dennis Breuker! Ook in jouw column speelde de bestuurscrisis (mag ik het zo noemen?) een rol. Als ik het even in mijn eigen woorden samenvat, poneer je drie stellingen:

1. Het voorzitterschap van het bestuur van Caïssa is een klotenbaantje (geen gezicht, die nieuwe spelling).
2. Hoewel Frans Oranje het (blijkbaar) wel aardig vindt om te doen, zou een aanvulling op of zelfs vervanging (van zichzelf?) binnen het bestuur hem opluchten.
3. In plaats van oppositie te voeren tegen het bestuur zouden "leden met ideeën" zich kandidaat moeten stellen voor het bestuur.

Je moet het me maar niet kwalijk nemen Leo, maar ik ben het met geen van die stellingen eens. Laat ik je om te beginnen in vertrouwen de voorgeschiedenis van de oppositie tegen het bestuur vertellen.

Met Robert Kikkert en Niek Narings heb ik vlak voor de zomer een avond gebrainstormd over de situatie bij Caïssa. Hoewel we het snel eens waren over de ernst ervan, verschilden we van mening over de aanpak. Zou onze actie tot doel moeten hebben het bestuur te laten sneuvelen, of wilden we ons primair inzetten voor de aanpak van de problemen? We kozen uiteindelijk voor de tweede optie, omdat:

* ons levensdoel niet een bestuursfunctie bij Caïssa is, we kunnen ons leukere tijdsbestedingen voorstellen.

* we geen oorlog wilden met het bestuur of de ledenvergadering, dat zou onze ideeën in gevaar brengen over de aanpak van de problemen.

* we heel goed beseffen dat het voor het huidige bestuur ook "liefdewerk oud papier" is. Het is al fijn als *überhaupt* iemand het wil doen.

Gelijktijdig moesten we echter rekening houden met de mogelijkheid dat het bestuur na onze kritiek, uit eigener beweging of op aandringen van de ledenvergadering zou opstappen. Het was daarom noodzakelijk om gelijktijdig met de oproep tot een ledenvergadering, een compleet nieuw bestuur te formeren, voor het geval dat. Per-

soonlijk beschouw ik de positie van voorzitter van Caïssa beslist niet als een klotenbaantje, mits omringd door bestuursleden die dezelfde doelen nastreven als ik en bereid zijn de handen uit de mouwen te steken. De formatie van zo'n schaduwbestuur is ons gelukt! De leden ervan hebben dan ook veelvuldig het woord gevoerd op de vergaderingen van juni en september. "Leden met ideeën" kunnen immers alleen bestuurslid worden in een bestuur als zowel de vergadering als het zittende bestuur hen daartoe uitnodigt. Jezelf kandidaat stellen in een bestuur dat jou niet wil, in een ledenvergadering die het allemaal nog niet zo slecht vindt gaan, is onmogelijk. Er blijven dan "slechts" de (wellicht goede) ideeën over. De belangrijkste uitkomsten van de twee "hete" vergaderingen zijn dus:

- I. Het bestuur belooft beterschap, en reedt niet af,
- II. De ledenvergadering heeft nog steeds voldoende vertrouwen in het huidige bestuur,
- III. Nieuwe initiatieven worden (met goedkeuring van het bestuur) vormgegeven door een aantal leden.

Het zou erg gemakkelijk (en verleidelijk) zijn om een hilarische stukje te schrijven over een vergadering van "De Paardenfokvereniging Gasselterboerveenschemond" (n.a.v. een vergelijking die Frans tijdens de septembervergadering zelf maakte), maar dan beschadig je de mensen alleen maar, en het lost niets op.

En Leo, ik moet je eerlijk zeggen dat ik bewondering heb voor Frans. Hij heeft de handdoek op geen enkel moment in de ring gegooid. Hij heeft er een erezaak van gemaakt om het bestuur door een lastige periode te loodsen. Het bestuur is nu inderdaad zichtbaar tijdens de club-avonden en leesbaar in CN. Als de leden deze profilering van het bestuur voldoende vinden, dan is dit het bestuur dat ze wensen. Persoonlijk (en beschouw dit alsjeblieft echt als persoonlijk) heb ik het gevoel dat wij (de leden) er meer zijn voor het bestuur dan andersom. Het bestuur lijkt zich soms vanuit een ivoren toren goedkeurend en afkeurend uit te spreken over het gepeupel onder hen: "Het bestuur is enthousiast over Caïssa Chess Academy"; "Het bestuur zegt dat het enthousiasme van de start van de jeugdafdeling wat is verdwenen"; "Het bestuur vindt dat een lustrumcommissie wat ideeën zou moeten ontwikkelen voor de viering van het Lustrum". Nou, nou.

Ik weet het Leo, Frans heeft dat ongetwijfeld niet zo bedoeld. Maar ik heb deze brief ook niet zo hard bedoeld als hij kan worden opgevat, en jouw stellingen (in mijn woorden) heb jij ook niet bedoeld om "leden met ideeën" te beledigen. Want als het merendeel van de leden blij is met de gang van zaken bij het bestuur van Caïssa, dan gaan we toch niet moeilijk doen? Lekker schaken, daar komen we voor!

Nu we't daar toch over hebben: ik hoop niet dat je't erg vindt, maar ik wil toch nog even terugkomen op onze partij. Je maakte op mij een nogal mismoedige indruk na afloop van de partij: "t was vanaf de opening niks, en is nooit meer iets geworden." Wellicht heb ik je die indruk gegeven, maar dan moet ik mijn woorden terugnemen. Na de openingszetten 1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pc3 Lb4 4. e5 c5 5. a3 Lc3 6. bc3 Pe7 speelde je 7. f4. Ondanks al ons gemopper over de ingesloten loper op c1 is deze zet

Probleemschaak 1

Leo Oomens

We gaan iets anders doen: probleem-schaken. Dat lijkt op schaken maar het is iets heel anders. Maar het lijkt voldoende op schaken om het leuk te vinden.

De volgende stand is om mee te beginnen. Maar pas op: mijn ervaring is dat problemen die eenvoudig zijn dikwijls teleurstellen. Dat is een van de belangrijkste verschillen tussen schaken en het oplossen van problemen. Vind je in een gewone partij een bijzondere zet die de partij beslist, dan geeft dat diepe bevrediging. Vind je in een probleem de sleutelzet, dan is alle spanning er opeens vanaf. Je zit met lege handen in plaats van met volle.

Dat geldt extra in het volgende simpele probleem.

Lekker makkelijk voor wit om te winnen met zo'n voorsprong in materiaal. Ook dat is een verschil met schaken. Geen enkele zwartspeler zou in deze stand nog door-spelen. Maar voor een probleem gelden andere wetten. Het gaat niet om winnen of verliezen, maar om winnen binnen een opgegeven aantal zetten. Zwart hoeft alleen maar tijd te rekken. Een schaakje tussen door maakt al dat Wit een zet kan verliezen.

Overigens is er ook een ander type problemen. Dan is de opgave: wit wint. Dat gaat dan om stellingen die wel kunnen zijn ontleend aan reële partijen, maar dat hoeft niet. De winst is dan weliswaar niet gebonden aan een vast aantal zetten, maar de weg erheen moet dan toch onwaarschijnlijk zijn en moeilijk te vinden. Zulke schaakproblemen zijn dikwijls heel lastig, maar ook leuker dan de eenvoudige tweezetter waar we nu mee beginnen.

Ik ontleen dit probleem aan de rubriek Dagschaak van het Algemeen Dagblad en de aardigheid zit er in dat je precies een dag de tijd hebt om de oplossing te vinden. De volgende ochtend ben je te laat, want dan staat die oplossing al in de krant.

In dit geval vond ik de oplossing binnen vijf minuten. Ik had er geen bord bij nodig, meende ik. Het diagram was voldoende. Pas de volgende ochtend merkte ik dat er iets raars mee aan de hand was.

Mijn oplossing was: 1. Tf7†. De zwarte koning heeft nog maar een veld om naar toe te vluchten. Hij kan alleen dekking zoeken achter het witte paard. Naar h8 dus. 1. ... Kh8 en nu is een paardzet als 2. Ph6 voldoende voor mat.

Maar U heeft natuurlijk allang gezien wat ik in de haast over het hoofd zag. Zwart heeft een vervelend zetje. Hij slaat de dame op b8. Of als hij het subtiel wil doen speelt hij cynisch zijn dame naar f6. Dat kun je geen verdediging noemen omdat het mat dan onafwendbaar is, maar een zetje uitstel is *all black needs*. En wit heeft nu drie zetten nodig voor het mat. Jammer genoeg realiseerde ik me dit pas toen ik de volgende ochtend de oplossing in de krant zag staan en me erover verbaasde dat er kennelijk twee oplossingen waren. Dat hoort niet bij schaakproblemen. Pas toen ging ik kijken wat er aan mijn voor de hand liggende oplossing mankeerde.

HET MIDDENRIE

En de juiste oplossing? Die heeft U vast al gezien. Wit moet zijn dame buiten het bereik van de zwarte dame spelen en toch op de volgende zet mat geven. Dat kan alleen door 1. Df4. Heeft zwart dan geen schaakjes? In elk geval biedt het schaak op d4 geen uitkomst: 1. ... Dxd4† 2. Lxd4† is mat. Lastiger lijkt het schaakje op e7. Die dame kan daar niet worden geslagen en zeker niet met mat. Maar dat hoeft ook niet. Na 1. ... De7† is 2. Pe6 dubbelschaak en mat tegelijk. Ook slaan op f8 helpt zwart niet. Opnieuw is het dubbelschaakje van het paard op e6 beslissend.

Ik heb mijn eigen verkeerde oplossing er vooral bij gegeven om te laten zien dat een goed probleem vooral aardig is door de bedriegelijkheid ervan. Je denkt al gauw de oplossing te hebben gevonden, zeker als je zo ongeduldig bent aangelegd als ik. Ik ben dan ook helemaal niet geschikt om over probleemschaak te schrijven. Dat zou de professor eigenlijk moeten doen. Die heeft zich vroeger gespecialiseerd in het oplossen van tweezetters. Ik laat mijn eigen onhandigheid vooral zien om hem er toe te brengen zijn aarzeling om nog eens goed werk te doen voor het CaïssaNieuws te overwinnen.

Maar voorlopig moet U het met mij doen. Tot de karakteristieken van een goed

best speelbaar. Na het door mij gespeelde 7. ... Ld7 zorgt 8. a4 voor perspectief op a3. Beter zou 7. ... Da5 8. Ld2 (8. Dd2?) Da4?! (8. ... cd4!? 9. cd4 Da4 =) zijn, zoals in Pfeiffer-Teschner, Hamburg 1955. Volgens Kortsjnoi geeft nu 9. Db1! met een iets betere stelling voor wit (D 9. ... c4 10. Db4). Later in de partij overblufte ik je met een foutief paard-offer 15. ... Pc5, want na 16. dc5 Dc5 17. Tf2 blijft na 17. ... Db5 de loper op c2 hangen. Maar laat dat maar onder ons blijven, dat hoeft niemand te weten. Bedenk daarom voor de toekomst dit: niemand is zo kwetsbaar als "een lid met ideeën", wanneer deze zonder terughoudendheid en met open vizier bestreden wordt. Ik heb dat al vaak moeten ondervinden.

Met vriendelijke groet!

Gerard

HET MIDDENRIE

alleen een oplossing maar ook een veelvoud van onjuiste oplossingen die pas bij nader inzien moeten vervallen. Zoiets dus als mijn foute oplossing, maar dan niet zo dom.

Zo'n verleiding zie ik in dit probleem echter niet en zeker niet eentje waar dat paard en die pion een rol bij spelen. De enige verleiding is misschien 1. Lxb4 met de bedoeling 2. De5† te laten volgen. Deugt niet omdat de toren op f8 nu niet meer gedekt is en f8 wordt daarmee een vluchtveld voor de zwarte koning. Maar het zwarte paard is hier niet bij betrokken. Misschien dient het verdwaalde beest alleen om de eenvoudige stelling er ingewikkelder te laten zien. Onbevredigend. Maar misschien ziet U hier iets dat zich aan mijn vertroebelde blik onttrekt. *If so, tell me!*

Ik heb dit probleem in het begin simpel genoemd. Toch vond ik vooral een verkeerde oplossing. De eenvoud van het probleem die ik bedoelde heeft ook niet te maken met de relatieve ingewikkeldheid van de oplossing. Wat een probleem leuk kan maken is dat zwart een aantal zetten tot zijn beschikking heeft die allemaal een verdediging bieden tegen een specifiek mat, maar die dan juist telkens een ander mat mogelijk maken. Ingewikkeld heeft dan te maken met de veelheid van zulke oplossingen. In die zin is dit een simpel probleem: op 1. Df4 heeft zwart alleen dame-zetten tot zijn beschikking. En dat leidt tot slechts twee verschillende matzetten. Eenvoudig dus. Maar dat is dikwijls zo met tweezetters. Driezetters hebben meestal een groter aantal verschillende oplossingen naast elkaar, maar die oplossingen zijn dan toch steeds verbonden door de ene sleutelzet.

In een echt mooi probleem is zo'n sleutelzet er een waar je aanvankelijk nooit aan zou denken. Een suf pionzetje dat niks doet, maar dat juist een veld vrij maakt of

een diagonaal opent, of _alleen_ maar een wachtzetje is. Een probleem dat begint met een schaakje, daar is geen aardigheid aan.

Ook dat had me moeten doen beseffen dat mijn snelle oplossing per se niet juist kon zijn. Maar ook al heel erg is een damezet als sleutelzet. Dat mag alleen als je niet onmiddellijk kunt zien wat die damezet in hemelsnaam voor zin heeft. De sleutelzet van dit probleem is dus op het randje.

De leukste problemen zijn die waarin een specifiek thema tot uitdrukking wordt gebracht. Zoals penning vs ontpenning. Of eerst een offer, of eerst de dame laten slaan, of wat maar ook. Zulke thema's zijn in de kleine wereld van de probleemschakers dan ook nog eens aan mode onderhevig. Zulke thema's maken een probleem ook al gauw ingewikkelder dan in ons beginprobleem.

Probleemschaken is moeilijk. Voor schakers is het niet te begrijpen. Volgende keer gaan we ons bezig houden met een drie-zetter. ♞

Jong-Caïssa

Hans Uiterwijk

18.1.2000

Caïssa - DOS A 5, jeugd.

De derde externe wedstrijd voor de jeugd, tegen een laag DOS-A team, maar de eerste DOS-teams spelen mee om de landelijke titel! We wisten dan ook niet wat te verwachten, toen er vier jongens met keppeltjes op hun hoofd binnenkwamen, met twee begeleiders. Ook gezien de namen zou je eerder denken aan een Maccabi-jeugdteam. Ik was voor de gelegenheid wedstrijd-leider, bij de lagere jeugd wordt er niet zo nauw gekeken. Bovendien is het bondsblaadje duidelijk genoeg.

Wisselende kansen, zoals altijd bij de jeugd, maar aan het eind bleek Caïssa toch ruim te sterk. Wouter en Thomas wonnen tweemaal, Milan en Tim eenmaal. Voor

zie voor het vervolg pag. 31

Heldere momenten

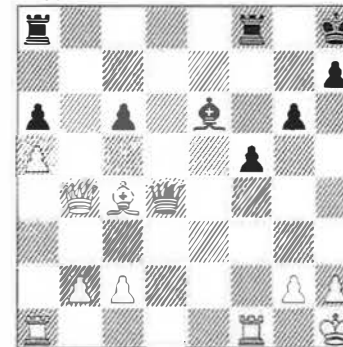
Menno Meijer

Tijdens de laatste partijen voor de winterstop was ik betrokken bij enkele opmerkelijke zettenwisselingen. Op 30 november speelde ik 'boven', op het vierde bord. Ik geef de hele partij.

Menno Meijer - Jan van Banning

Caïssa 4 - Euwe 5, 30.11.99

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. d4 ed 4. Pxd4 d6 5. Lb5 Ld7 6. Pc3 g6 7. 0-0 Lg7 8. Pb3 Pge7 9. Lg5 a6 10. Le2 f6 11. Lh4 0-0 12. f4 b5 13. a4 b4 14. Pd5 Pxd5 15. Dxd5† Kh8 16. a5 Pe7 17. Dd2 Db8 18. Pc5 Lc8 19. Pd3 Pc6 20. Lf2 f5 21. e5! de 22. fe Pxe5 23. Pxe5 Lxe5 24. Ld4 c6 25. Lc4 Dd6 26. Lxe5† Dxe5 27. Dxb4 Dd4† 28. Kh1 Le6

Wat moet wit doen? Hij heeft zijn geofferde pion terug, maar omdat hij het tussenschaakje 27. .. Dd4† heeft gemist, dreigt hij er weinig plezier aan te beleven. Na 29. b3 Lxc4 staat hij zowel na 30. Dxc4 als 30. bc slecht. Wit vindt

29. Tf4! De pointe is dat als zwart het offer aanneemt met 29. .. Dxf4, wit de toren terugwint na 30. Dc3† Kg8 31. Lxe6† Tf7 32. Lxf7† Kxf7 en na 33. Dxc6 gewonnen staat. Daarom slaat zwart het offer af en speelt:

29. .. Df6 Na 30. Lxe6 Dxe6 31. Dc3† Df6 32. Dxf6† biedt wit gezien de tijdnood remise aan.

Aardig gezien, maar dit heldere moment valt in het niet bij het intuïtieve offer waar Tony Slengard mij de dinsdag voor kerst mee confronteerde.

Menno Meijer - Tony Slengard

Interne competitie, 21.12.99

Hier speelt Tony 37. .. b5! Wit moet het offer aannemen. 38. Kxc6 b4 Het witte paard heeft drie routes om te proberen de doorgebroken pion tegen te houden: via a7, d6 en e7. In lichte tijdnood kies ik voor de meest voor de hand liggende.

39. Pxa7 b3 40. Pb5 Kb4! Dit had ik nog gezien toen ik het paard sloeg. Als direct 40. b2, dan 41. Pc3† Kb3 42. Pb1 Kc2 42. Pa3† Kb3 remise. Ik dacht via d4 en c2 in dezelfde remisewending terecht te komen, maar na

41. Pd4 b2 42. Pc2† speelt Tony niet 42. .. Kb3 of .. Kc3, maar

42. .. Ka4! De koning loopt uit het schaak en de pion promoveert. Wit geeft op.

Als wit op zet 39 de a-pion laat leven en het alternatief ..Pd6 kiest, wordt hij vrij snel met het nadeel hiervan geconfronteerd. Na 39. .. b3 40. Pc4 Kb4 41. Pb2 Kc3 42. Pa4† Kc2 43. Kb5 b2 44. Pxb2 Kxb2 moet hij tijd besteden om de pion op a7 op te halen, terwijl de zwarte koning al naar de koningsvleugel loopt.

De derde verliezende paardroute is 39. Pe7 b3 40. Pd5 b2 41. Pc3† Kb3 42. Pb1

a5 en het paard verliest het van de pionnen. ♞

KNSB-CUP

Exit

Tony Lith

Dinsdag 15 februari speelde ons cupteam in de tweede ronde van de strijd om de KNSB-cup tegen het team van Amstelveen. In de eerste ronde wonnen onze jongens nog van Aalsmeer. Uit die confrontatie de winstpartij van Niek.

Niek Narings - Hans v.d. Berg

1. e4 c5 2. Pc3 e6 3. f4 a6 4. Pf3 d5 5. g3 Pf6 6. e5 d4 7. exf6 dxc3 8. fxg7 cxd2† 9. Dxd2 Dxd2† 10. Lxd2 Lxg7 11. 0-0-0 b6 12. Ld3 Lb7 13. Thf1 Pd7 14. f5 Ld5 15. Pg5 c4 16. Le4 c3 17. bxc3 Pf6 18. fxe6 Pxe4 19. exf7† Kf8 20. Lf4 h6 21. Pxe4 Lxf7 22. Pd6 Lxa2 23. Lxh6† Kg8 24. Lxg7 Kxg7 25. Pf5† Kg6 26. Td6† Kg5 27. h4† Kg4 28. Tg6† Kh3 29. Pe3 Kh2 30. Tg6 Kxg3 31. Tg6† Kh2 32. Tf2† Kh3 33. Pf1

Amstelveen had weinig risico genomen en stuurde types als Rob Bertholée (2329) en Maarten Solleveld (2367) de velden op en dan ziet het er niet zo florissant uit qua kansen.

Het verloop van de strijd in een notedop: Michaël kwam tegen wil en dank in een Draak terecht en raakte opeens een stuk kwijt. Jaap werd in het eindspel in het nauw gedreven en gaf de pijp aan Maarten. Robert beproefde zijn Grünfeld weer eens, raakte een kwal in de min, kwam met een matpoging die al te transparant was en gaf op. Hans de Vilder dan. Hans heeft altijd een extra tegenstander: de tijd. Ditmaal zat het niet mee. De uitslag was duidelijk genoeg: 0 - 4. Tja.

In de strijd om de SGA-cup liggen andere onze jongens nog goed in de race. Kom kijken op 21 maart! ♞

Nieuwjaarsschaak

Tony Lith

De eerste speelavond in het nieuwe jaar stond in het teken van oliebollenschaak. Dat wil zeggen varianten als koppelschaak, muntschaak, monsterschaak en het onvolprezen weggeefschak. Bas Lewetissa bleek het meest bedreven in deze takken van de schaaksport. Met 6½ uit 8 bleef hij Tom Spits en de wedstrijdleaders een halve voor. De duo's Jolles/Oomens, Spits/Aué en Steemers/wedstrijdleaders eindigden ex equo als eerste. Opvallend was dat echte schakers als Wunnink en Sula grote aanpassingsproblemen hadden. Avni had de grappige conclusie getrokken dat als je je koning in het monsterschaak met een paard dekt hij onkwetsbaar is. Niet dus. ♞

uit: NRC Handelsblad, 12.1.00

Van Harpen ontwierp een opmerkelijke strategie om Kournikova van haar grilligheid te verlossen. Hij kocht een schaakbord voor haar. „Net als haar vader kan Kournikova redelijk schaken, ik laat Anna bewust schaakpartijen spelen zodat ze wordt gedwongen na te denken over de zetten van haar tegenstander. In het schaken mag je bovendien niet twee zetten achter elkaar uitvoeren en die neiging had Kournikova juist op de tennisbaan. Ze is te ongeduldig. Hoe kun je besluiten de tweede service van je tegenstander aan te vallen als je niet weet waar de bal komt? Om vastheid te creëren in lange rally's moet Kournikova de tactiek van haar opponente doorgronden, ze moet leren schaken in het tennis.”

Dus: als u wat meer kracht, snelheid en souplesse in uw spel wilt brengen is er maar één oplossing: ga tennissen. ♞

CORUS chess tournament

CORUS

Frans Oranje

De geur van erwtensoep. Die honderden gezichten van vorige keren, toen nog Hoogovens-gezichten, nu Corus-gezichten. Er is niet zoveel veranderd. Het is altijd de grootste verzameling schakers bij elkaar op Nederlandse bodem. Ik heb heel erg slecht gescoord in groep 6c. De uitslagen staan overigens op Internet. Er waren minder leden van Caïssa dan andere jaren. Ik had onder andere nog last van de bijwerking van pijnstillers. Ze maakten me suf en diep nadenken mislukte te vaak. De neurologe had tegen mij gezegd dat fietsen altijd goed voor mij was. Ik ben dus op vrijdag 21 januari vanaf het CS met de vleugelboot naar Velsen vertrokken. En vandaar met de fiets naar Wijk aan Zee. Iedere avond stalde ik de fiets in Beverwijk, vlakbij het station. Ik heb nooit zorgen gehad om de busaansluiting en erg veel geluk met het weer gehad. Heen heb je altijd wind tegen, die als je Wijk aan Zee binnenkomt, in kracht bijna verdubbelt. Het fietspad is mooi en gaat iets omhoog omdat je de duinen inrijdt. Terug was altijd veel sneller en soms werd je het dorp uitgeblazen! Aan de ingang van het dorp staat onder de naam Wijk aan Zee 'Fijn dat u er bent', waardoor ik mij weer iedere dag voelde aangesproken.

Van Caïssa zag ik Jeanne Potters, Hans Kuyper, Gart Sylbing, Jop Dekker (natuurlijk), Theo Weijers, Paul Schipper, en Hans de Vilder aan de tienkampen meedoen. Er is weer veel gelachen, bier gedronken en

geschaakt. Dit jaar werd ook niet geschaakt in Café 'De Zon', dus alle groepen zaten in 'De Moriaan'.

En nog wat voorbeelden van mijn door pijnstillers aangetast reactievermogen (bijsluiter!)

De eerste was ook mijn kortste partij uit het toernooi.

F. Oranje - N.C. de Rondon (1627)
Wijk aan Zee, 21.1.2000

1. e4 Pf6 2. Pc3 d5 3. e5 Pd5 4. Pd5 Dd5 5. Pf3 Lf5 6. Le2 Pc6 7. a3 e5 8. c4 Dd7 9. 0-0 Le7 10. d3 Td8 11. Db3 0-0 12. Td1 Lf6

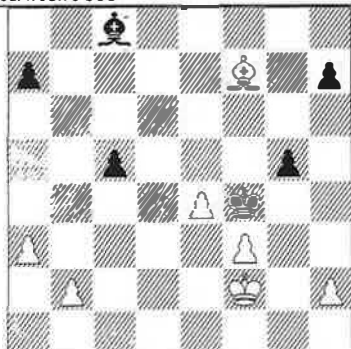

En hier weet ik echt een prachtige grafzet te verzinzen 13. Lg5?? 13. .. Lxg5 14. Pxg5 Pd4 0-1

W. Jansen(1657) - F. Oranje
Wijk aan Zee, 27.1.2000

Ronde: 6

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Pf3 Pf6 4. Pc3 c6 5. Lg5 Le7 6. e3 Pbd7 7. Ld3 dc4 8. Lc4 Pd5 9. Le7 De7 10. 0-0-0 11. a3 Kh8 12. Dc2 Pc3 13. Dc3 Pb6 14. La2 Pd5 15. Dd3 b6 16. Tac1 Lb7 17. Lb1 g6? 18. e4 Pf4 19. De3 Ph5 20. Pe5 Tac8 21. g4 Pg7 22. g5 c5 23. dc5 bc5 24. Tfd1 Tfd8 25. Pg4 Td1† 26. Td1 Td8 27. Td8† Dd8 28. Lc2 Dd6 29. Ph6 Df8 30. Df4 f5 31. gf6 Ph5 32. De5 Pf6 33. De6 Kg7 34. Pg4 Lc8 35. Df6† Df6 36. Pf6 Kf6 37. f3 Ke5 38. Kf2 Kf4 39. Lb3 g5 40. Lf7

Ik sta een pion achter, maar doe het uit-termate slechte 40. .. h6? Terwijl 40. .. g5! toch iets meer kansen had gegeven. Ook omdat mijn loper goed staat. Ik verlies nu kansloos!

41. Lh5 a5 42. Ke2 La6† 43. Kd2 Lb5 44. Kc3 Ke3? maar er is niets meer.

45. e5! 1-0

Uit het Hoogovenstoernooi

Hajo Jolles

vierkamp 1B

H. Jolles - F. Lesman,

Wijk aan Zee, 16.1.2000

1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 Lg7 4. e4 d6 5. f3 0-0 6. Le3 Te8 Een beetje vreemde zet, maar wel met (origineel) idee.

7. Ld3 Pc6 8. Pge2 Pd7 Door zwarts 6de zet staat er nu een Panno (= 6. .. Pc6 in de Sämisch-variant van het Konings-indisch) op het bord waarbij wit zijn loper op d3 heeft kunnen krijgen. Dat lijkt een voordeel, maar met mijn volgende zet toon ik vooral de nadelen aan. Goed is nu 9. Lc2 Pb4 (om .. c5 te spelen) 10. La4!

9. Lb1? Pa5 10. b3 a6 11. Dd2? b5! Ajaj, de vork op b3 niet gezien (na 12. cxb5 axb5 13. Pxb5 Pxb3). Om zwart niet te veel spel op de damevleugel te geven, geef ik nu maar een - voorlopig onbelangrijke - pion.

12. Lc2 bxc4 13. b4 Pc6 14. Tb1 Iets beter is 14. a3 (14. .. a5 15. b5)

14. .. a5 15. a3 axb4 16. axb4 e6 17. 0-0

Pb6 18. f4 f5 19. d5 Pe7 20. dxe6 Lxe6 21. Pd4 Ld7 22. exf5 gxf5 Er valt meer te zeggen voor 22. .. Pxf5 om een stel stukken te ruilen.

23. Tf3? Veel beter is 23. Lf2 om de loper naar h4 te spelen. Als zwart nu 23. .. Tf8 had gespeeld (om pion f5 te dekken zodat het paard kan spelen), was dit niet meer gelukt: 23. .. Tf8 24. Lf2 Pg6. Na zwarts volgende zet komt het weer goed.

23. .. Ta3? Lijktactief en dreigt .. Txc3, maar de toren staat op a3 alleen maar kwetsbaar.

24. Lf2 Tf8 25. Lh4 Vanwege de dreiging Pd5 - of Lxe7 en Pd5 - verliest zwart nu altijd de kwaliteit.

25. .. Txc3 26. Txc3 c5 27. bxc5 dxc5 28. Tg3 Lc8 28. .. cxd4 29. Dxd4 Pg6 30. Dxc7! 29. Lxe7! Duidelijker dan 29. Pd2 Dxd2 30. Pbd5 en er dreigt .. Pg6

29. .. Dxe7 30. Pc6 Dc7

31. Txb6? Een beetje lompe combinatie met ook nog eens een lek! Na 31. Pe5 staat wit goed tot gewonnen.

31. .. Dxb6 32. Pe7† Kh8 33. Pxc8 Txc8? 33. .. Dc7! 34. Txg7 (gedwongen vanwege 34. Pd6? Ld4†) 34. .. Dxc7 35. Pd6 en hoe staat het?

34. Txg7 Df6 Ik was natuurlijk in tijdnood dus zwart speelt nog even door.

35. Td7 Ta8 36. h3 c3 37. Dd5 Dd4† 38. Dxd4 cxd4 39. Txd4 Ta2 40. Lxf5 c2

41. Lxc2 1-0

☞

Uitslagen externe competitie

Theo Weijers

9.11.99

ODI 1 - Caïssa 5 3 - 5

K. de Rooij	- S. de Vos	1 - 0
J. Warmerdam	- H. Uiterwijk	1 - 0
M. Zegstroom	- B. Wijchgel	1 - 0
P. Neering	- S. Steemers	0 - 1
D. Poldermans	- F. Roes	0 - 1
B. Groenweg	- P. Zonjee	0 - 1
P. Kok	- E. Leuw	0 - 1
A. Marcus	- T. Lith	0 - 1

10.2.00

Euwe 4 - Caïssa 3

T. Spaan	- Lucie van der Vecht	1 - 0
L.D. Westera	- Piet Ruhe	1 - 0
J. Stigter	- André Bach	1 - 0
R. in 't Veld	- Jop Dekker	1 - 0
J. Stins	- Bert Wijchgel	½ - ½
B. Bödicker	- Pim Zonjee	1 - 0
Gart Sylbing	- David Colmer	½ - ½
M. Ordok	- E. Mastenbroek	1 - 0

15.2.00

Caïssa 7 - Almere 6 2½ - 3½

Peter v.d. Werf	- H. Heyne Makkreel	½ - ½
Eric van Tuyl	- Gerard Mulder	½ - ½
Tafil Musovic	- B. Goldhoorn	0 - 1
Steven Kuypers	- P. Delis	0 - 1
Paul Gorički	- W. Delers	½ - ½
M. Vonder	- P. Alberts	½ - ½
M. Aué	- A. Schenkeveld	½ - ½
G. Lörinczy	- R. Woudsma	0 - 1

1.2.00

Caïssa 8 - Damegambiet 1 5 - 3

Hans Puyker	- W. Bootsma	1 - 0
Rick Eckstein	- A. de Mooy	1 - 0
n.o.	- K. Knijff	0 - 1
Wim Kraay	- M. Vlasky	0 - 1
Pieter Heimans	- S. de Klerk	0 - 1
Johan v.d. Klauw	- H. Heikamp	1 - 0
Hans de Heer	- M. Boomgaard	1 - 0
Henna v. Keulen	- S. v.d. Born	1 - 0

5.2.00

Caïssa - Hardenberg 6 - 4

Niek Narings	- W. H. Andre	0 - 1
Michaël Wunnink	- L.G. Hollman	1 - 0
Jaap Spreeuw	- T. Rimmel	1 - 0
Robert Kikkert	- P. Mijnheer	½ - ½
Gerard Rill	- R.V. Hendriks	½ - ½
Wan Fokkink	- J.A. Plasman	½ - ½
Hans de Vilder	- A.H. Haitsma	1 - 0
Elwin Osterwald	- J. v.d. Veen	½ - ½
Pieter Melford	- K.P. Rooda	½ - ½
Avni Sula	- F.R.v.d. Meulen	½ - ½

5.2.00

Caïssa 2 - Oud Zuylen 4 - 4

Rik Lith	- E.van Eeden	0 - 1
Jeroen Selier	- H.G. Olij	½ - ½
Michiel Pos	- R.P.J. Hoogenboom	0 - 1
Kees Sterrenburg	- E. v.d. Plassche	½ - ½
Dennis Breuker	- R. Gouma	1 - 0
Theo Weijers	- R.P.M. v.d. Walle	½ - ½
Jildo Kalma	- B. Lardenoeye	½ - ½
Tom Spits	- P.G. Haan	1 - 0

vervolg van pag. 27

Tim was het zijn eerste zege!

Uitslagen:

Wouter van Ruyven	1 - 0	Chaim Benistant
Thomas Jusche	1 - 0	Betsalel Meisner
Milan Kos	1 - 0	Smuel Schwartz
Tim Endevelde	0 - 1	Gamliël Meisner

2de partij:

Thomas Jusche	1 - 0	Chaim Benistant
Wouter van Ruyven	1 - 0	Betsalel Meisner
Tim Endevelde	1 - 0	Smuel Schwartz
Milan Kos	0 - 1	Gamliël Meisner

Volgende keer naar Abcoude. Succes, jongens!

☞

SGA Jeugd-C derde klasse A

1. Almere 4	6	8	14
2. Amstelveen 9	4	6	13
3. VAS 4	6	6	11
4. Caïssa 1	6	6	10
5. DOS A'dam 3	4	5	9
6. Abcoude 2	4	4	7½
7. DOS A'dam 5	6	1	7½

Standen externe competitie

Theo Weijers

KNSB eerste klasse A

1. Oegstgeest '80	5	10	34½
2. Schaakstad Apeldoorn	5	8	33½
3. Caïssa	5	8	28
4. Philidor Leeuwarden	5	7	30
5. Euwe	5	4	23
6. Unitas	5	4	22½
7. Paul Keres	5	4	22
8. HWP Zaanstad	5	3	25½
9. Hardenberg	5	2	18
10. G&D Software Leuvenborg5	0	13	

SGA promotieklasse

1. VAS 2	5	8	23
2. Amstel 1	5	6	23
3. Euwe 4	5	7	24
4. Tal 3	5	5	19½
5. Isolani 1	5	6	21½
6. Euwe 3	4	4	14
7. Caïssa 3	5	1	14½
8. DCG 1	4	1	12½

SGA eerste klasse A

1. Amstelveen 5	4	7	19½
2. Almere 2	4	6	19
3. DOS Amsterdam 1	5	8	24
4. Caïssa 4	5	5	21
5. Euwe 5	4	4	16
6. Probleem 1	4	4	14½
7. WSC 1	4	0	11½
8. Pion 2	4	0	10½

SGA tweede klasse B

1. Caïssa 5	4	8	19
2. Amstelveen 6	4	6	19½
3. Probleem 2	4	4	17
4. Isolani 2	4	4	13½
5. Almere 4	4	3	17
6. VAS 3	4	3	15½
7. ENPS/Quibus 2	4	2	14½
8. ODI 1	4	2	12

KNSB derde klasse C

1. Messemaker 1847	5	8	27
2. Oud Zuylen	5	7	21½
3. Schaakstad A'doorn	5	6	22
4. Amstelveen 3	5	6	20
5. En Passant 3	5	5	21
6. Almere	5	5	18
7. Caïssa 2	5	4	19½
8. Amersfoort 1	5	4	18½
9. De Raadsheer 2	5	3	16
10. ASC	5	2	16½

SGA tweede klasse D

1. Almere 3	4	8	25½
2. Caïssa 6	4	6	18
3. Raadsheer 3	4	4	19½
4. KLM/Pegasus 1	4	4	16
5. Euwe 6	4	4	14
6. Probleem 3	4	4	13½
7. DCG 3	4	2	10½
8. Tal 5	4	0	11

SGA derde klasse A

1. Almere 6	4	7	20½
2. Fischer-Z 4	3	6	19
3. Donner 1	3	4	13½
4. Grasmat 4	4	3	15
5. Landsmeer 1	3	2	10½
6. Caïssa 7	3	2	8½
7. ODI 2	4	0	9

SGA vijfde klasse

1. VAS 7	3	6	19½
2. Almere 9	2	4	13
3. Pion 5	3	3	10
4. Amstel 4	2	2	8½
5. Caïssa 8	3	2	9
6. Damegambiet 1	2	1	5½
7. Probleem 8	3	0	6½

Uitslagen interne competitie

Steven Kuypers

ronde 15

J. Spreeuw	1 - 0
M. Leuw	1 - 0
H. de Vilder	0 - 1
H. Jolles	½ - ½
H. Trujillo	1 - 0
N. Narings	1 - 0
D. Breuker	afg.
A. Sula	afg.
F. Roes	1 - 0
E. Leuw	0 - 1
M. Meijer	0 - 1
M. Aué	0 - 1
E. van Tuijl	0 - 1
J. Potters	1 - 0
H. Dirks	0 - 1
J. Meuleman	1 - 0
L. Oomens	0 - 1
B. Lewerissa	½ - ½
M. Klijnkramer	0 - 1
S. Kuypers	0 - 1
P. v.d. Werf	1 - 0

ronde 16

P. Melford	afg.
M. Wunnink	½ - ½
P. Schipper	0 - 1
D. Breuker	0 - 1
B. Wijghel	0 - 1
A. Wunnink	½ - ½
H. Hoornstra	½ - ½
E. Leuw	1 - 0
T. Slengard	½ - ½
P. Zonjee	½ - ½
M. Aué	0 - 1
F. Oranje	0 - 1
M. Vonder	½ - ½
H. Puyker	1 - 0
D. Kamphuys	½ - ½
J. Spoorenberg	1 - 0
R. van Slooten	½ - ½
P. Gorički	1 - 0
J. v.d. Klauw	0 - 1
J. Hoogenboom	0 - 1

ronde 17

J. Spreeuw	1 - 0
R. Kikkert	0 - 1
H. de Vilder	1 - 0
P. Melford	0 - 1
G. Rill	1 - 0
W. Fokkink	afg.
J. Uiterwijk	0 - 1
A. Wunnink	0 - 1
S. de Vos	0 - 1
B. Wijchgel	1 - 0
T. Spits	½ - ½
H. Kuypers	1 - 0
J. Potters	0 - 1
J. Meuleman	½ - ½
E. van Tuijl	1 - 0
L. Oomens	0 - 1
J. Smit	1 - 0
B. Lewerissa	1 - 0
R. Hillebrandt	0 - 1
M. Aué	½ - ½
J. Franssen	1 - 0
H. Dirks	1 - 0
P. Treumann	0 - 1
J. Hoogenboom	1 - 0

ronde 18

H. Trujillo	0 - 1
M. Wunnink	afg.
W. Fokkink	0 - 1
A. Sula	1 - 0
E. Osterwald	1 - 0
D. Breuker	½ - ½
A. Wunnink	0 - 1
P. Zonjee	0 - 1
F. Kalf	0 - 1
N. de Rijk	1 - 0
T. Slengard	½ - ½
P. Heimans	0 - 1
S. Steemers	½ - ½
H. Puyker	0 - 1
J. Franssen	1 - 0
M. Vonder	1 - 0
J. Kalma	0 - 1

